

Lovforslag nr. L 87. Fremsat den 27. november 1985 af justitsministeren

Forslag

til

Lov om international fuldbyrdelse af straf m.v.

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Efter reglerne i denne lov kan udenlandske afgørelser om straf m.v. fuldbyrdes her i landet og danske afgørelser om straf m.v. fuldbyrdes i udlandet.

Stk. 2. Med hensyn til afgørelser, der er omfattet af lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. skal den hidtidige lov dog fortsat anvendes i forhold til disse lande.

Kapitel 2

Konventionen om overførelse af domfældte

§ 2. Afgørelser, som er omfattet af konventionen om overførelse af domfældte, jfr. bilag 1 til denne lov, kan fuldbyrdes efter konventionens regler.

Stk. 2. Afgørelse om samtykke efter konventionens art. 3, stk. 1, litra f, træffes af justitsministeren.

§ 3. Begrebet »statsborger« i konventionens art. 3, stk. 1, litra a, og stk. 3, bestemmes for Danmarks vedkommende som personer, som har dansk indfødsret, eller som har fast bopæl her i riget.

Stk. 2. Fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser i Danmark sker efter reglerne i konventionens art. 11 om omsætning af straffen. Afgørelsen om omsætning træffes ved dom.

Stk. 3. Justitsministeren kan, hvis det ellers ikke vil være muligt at få en domfældt overført hertil, bestemme, at fuldbyrdelse af den udenlandske afgørelse skal ske efter reglerne i konventionens art. 10 om fortsat fuldbyrdelse.

Afgørelse om tilpasning af straffen, jfr. art. 10, stk. 2, træffes ved dom.

Kapitel 3

Den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger

§ 4. Afgørelser, som er omfattet af den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger, jfr. bilag 2 til denne lov, kan fuldbyrdes efter reglerne i konventionens afsnit II, jfr. afsnit I.

§ 5. Retsplejelovens regler om udenretlig vedtagelse af bøde eller konfiskation finder tilsvarende anvendelse ved fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser om bøde eller konfiskation, jfr. konventionens art. 37.

Stk. 2. Afgørelse i henhold til konventionens art. 39, stk. 2, træffes ved kendelse.

Stk. 3. Der kan ikke her i landet fastsættes forvindlingsstraf for en udenlandsk bøde, jfr. konventionens art. 48.

Kapitel 4

Fælles regler om behandlingen af sager om fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser i Danmark efter kapitel 2-3

§ 6. Sager, som skal afgøres af en domstol her i landet, indbringes af anklagemyndigheden for byretten på det sted, hvor den pågældende bor. Har den pågældende ikke bopæl her i landet, bestemmer justitsministeren, hvilken byret der skal behandle sagen.

§ 7. I det omfang den pågældende konvention og denne lov ikke indeholder mod-

stående regler, gælder retsplejelovens regler om straffesagers behandling for retten.

Stk. 2. Behandlingen af sager, der ikke er omfattet af art. 25, stk. 1, eller art. 26, stk. 1, i den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, sker uden udfærdigelse af anklageskrift og uden medvirken af domsmænd.

Stk. 3. Der beskikkes en forsvarer for den sigtede. Angår sagen fuldbyrdelse af en udenlandsk bøde eller en sanktion som anført i bilag III til konventionen om straffedommes internationale retsvirkninger, beskikkes forsvarer dog kun, såfremt den pågældende fremsætter begæring herom.

§ 8. Angår sagen fuldbyrdelse af en udenlandsk afgørelse om frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, kan retten med henblik på et sikre den pågældendes tilstedeværelse og muligheden for, at straffen umiddelbart kan fuldbyrdes, træffe bestemmelse om, at den pågældende skal varetægtsfængsles.

Kapitel 5

Almindelige bestemmelser

§ 9. Justitsministeren kan på grundlag af en overenskomst med en anden stat, der kan indeholde fravigelser fra den pågældende konvention, fastsætte, at lovens kapitler 2 og 4 eller 3-4 også skal anvendes i forholdet mellem Danmark og denne stat.

§ 10. Gælder der i forhold til en anden stat ikke nogen af de i kapitel 2-3 nævnte konventioner eller af de i § 9 nævnte overenskomster, kan justitsministeren, når humanitære eller andre særlige hensyn taler derfor, bestemme, at straf m.v., som er pålagt i den anden stat, kan fuldbyrdes her i landet.

Stk. 2. Fuldbyrdelsen skal ske efter danske regler og må ikke medføre skærpelse af domfældtes strafferetlige situation.

Stk. 3. I nødvendigt omfang kan justitsmi-

nisteren i forbindelse med en aftale som nævnt i stk. 1 indgå på, at der på tilsvarende betingelser kan ske fuldbyrdelse i en anden stat af straf m.v., der er fastsat her i landet vedrørende personer, der er hjemmehørende i den anden stat.

§ 11. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om vejledning af udenlandske domfældte om mulighederne for fuldbyrdelse af straf m.v. i hjemlandet.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte yderligere bestemmelser til gennemførelse af de i kapitel 2-3 nævnte konventioner, de i § 9 nævnte overenskomster samt reglerne i denne lov.

Kapitel 6

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 12. Loven træder i kraft den 1. juli 1986.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

§ 13. Bestemmelserne i kapitel 2 finder anvendelse, selv om den pågældende afgørelse er truffet, før konventionen om overførelse af domfældte er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende fremmede stat.

Stk. 2. Kapitel 3 finder kun anvendelse på afgørelser, der er truffet efter, at den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende fremmede stat. Justitsministeren kan dog på grundlag af overenskomst med vedkommende stat bestemme, at bestemmelserne også skal anvendes på tidligere afgørelser.

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Convention on the transfer of sentenced persons

The member States of the Council of Europe and the other States, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members;

Desirous of further developing international co-operation in the field of criminal law;

Considering that such co-operation should further the ends of justice and the social rehabilitation of sentenced persons;

Considering that these objectives require that foreigners who are deprived of their liberty as a result of their commission of a criminal offence should be given the opportunity to serve their sentences within their own society; and

Considering that this aim can best be achieved by having them transferred to their own countries,

Have agreed as follows:

Article 1
Definitions

For the purposes of this Convention:

- a. "sentence" means any punishment or measure involving deprivation of liberty ordered by a court for a limited or unlimited period of time on account of a criminal offence;
- b. "judgment" means a decision or order of a court imposing a sentence;
- c. "sentencing State" means the State in which the sentence was imposed on the person who may be, or has been, transferred;
- d. "administering State" means the State to which the sentenced person may be, or has been, transferred in order to serve his sentence.

Konvention om overførelse af domfældte

Medlemsstaterne af Europarådet og andre stater, som har undertegnet denne konvention, og som

- i betragtning af, at Europarådets mål er at opnå større enighed mellem rådets medlemmer;
- ønsker yderligere at udvikle det internationale samarbejde på strafferettens område;
- anser, at sådant samarbejde skal øge retssikkerheden og dømte personers resocialisering;
- i betragtning af, at disse opgaver kræver, at udlændinge, som berøves friheden som følge af, at de har begået en forbrydelse, bør have mulighed for at udstå retsfølgerne i deres eget samfund, og som
- i betragtning af, at dette mål bedst kan opnås ved at overføre disse til deres hjemlande,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1
Definitioner

I den konvention forstås ved:

- a) »retsfølge«: enhver straf eller anden foranstaltning, som er fastsat af en domstol, og som indebærer frihedsberøvelse i begrænset eller ubegrænset tid, pålagt på grund af en strafbar handling;
- b) »dom«: en afgørelse eller beslutning af en domstol, som indebærer, at en retsfølge idømmes;
- c) »domslandet«: den stat, i hvilken en person, som kan blive eller er blevet overført, er idømt en retsfølge;
- d) »fuldbyrdeslandet«: den stat, til hvilken den dømte kan blive eller er blevet overført for at udstå retsfølgen.

Article 2

General principles

1. The Parties undertake to afford each other the widest measure of co-operation in respect of the transfer of sentenced persons in accordance with the provisions of this Convention.

2. A person sentenced in the territory of a Party may be transferred to the territory of another Party, in accordance with the provisions of this Convention, in order to serve the sentence imposed on him. To that end, he may express his interest to the sentencing State or to the administering State in being transferred under this Convention.

3. Transfer may be requested by either the sentencing State or the administering State.

Article 3

Conditions for transfer

1. A sentenced person may be transferred under this Convention only on the following conditions:

- a. if that person is a national of the administering State;
- b. if the judgment is final;
- c. if, at the time of receipt of the request for transfer, the sentenced person still has at least six months of the sentence to serve or if the sentence is indeterminate;
- d. if the transfer is consented to by the sentenced person or, where in view of his age or his physical or mental condition one of the two States considers it necessary, by the sentenced person's legal representative;
- e. if the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed constitute a criminal offence according to the law of the administering State or would constitute a criminal offence if committed on its territory; and
- f. if the sentencing and administering States agree to the transfer.

2. In exceptional cases, Parties may agree to a transfer even if the time to be served by the sentenced person is less than that specified in paragraph 1.c.

3. Any State may, at the time of signature

Artikel 2

Almindelige principper

1. De kontraherende stater påtager sig i størst muligt omfang indbyrdes at samarbejde med hensyn til overførelse af dømte personer i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention.

2. En person, som er dømt i en kontraherende stat kan overføres til en anden kontraherende stat i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention for at udstå den retsfølge, som den pågældende er idømt. I forbindelse hermed kan den pågældende til domslandet eller fuldbyrdelseslandet udtrykke sit ønske om at blive overført efter bestemmelserne i denne konvention.

3. Anmodningen om overførelse kan fremsættes af enten domslandet eller fuldbyrdelseslandet.

Artikel 3

Betingelser for overførelse

1. En dømt person kan kun under følgende betingelser overføres efter denne konvention:

- a) hvis den pågældende er statsborger i fuldbyrdelseslandet;
- b) hvis dommen er retskraftig;
- c) hvis den dømte på tidspunktet for modtagelsen af anmodningen om overførelse fortsat mangler at udstå mindst 6 måneder af retsfølgen, eller hvis retsfølgen er tidsbestemt;
- d) hvis samtykket til overførelse er givet af den dømte eller, hvis en af de to stater af hensyn til den pågældendes alder, fysiske eller mentale tilstand anser det for nødvendigt, af den dømte persons retlige stedfortræder;
- e) hvis den handling eller undladelse, som har foranlediget retsfølgen, er en forbrydelse efter fuldbyrdelseslandets lov eller ville have været en forbrydelse, hvis den var begået på fuldbyrdelsesstatens eget område; og
- f) hvis domslandet og fuldbyrdelseslandet samtykker i overførelsen.

2. I særlige tilfælde kan de kontraherende parter samtykke i en overførelse selv om den tid, som den dømte person mangler at udstå, er kortere end anført i punkt 1.c.

3. Enhver af de kontraherende stater kan

or when depositing its instruments of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate that it intends to exclude the application of one of the procedures provided in Article 9.1. *a* and *b* in its relations with other Parties.

4. Any State may, at any time, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, define, as far as it is concerned, the term "national" for the purposes of this Convention.

Article 4

Obligation to furnish information

1. Any sentenced person to whom this Convention may apply shall be informed by the sentencing State of the substance of this Convention.

2. If the sentenced person has expressed an interest to the sentencing State in being transferred under this Convention, that State shall so inform the administering State as soon as practicable after the judgment becomes final.

3. The information shall include:

- a. the name, date and place of birth of the sentenced person;
- b. his address, if any, in the administering State;
- c. a statement of the facts upon which the sentence was based;
- d. the nature, duration and date of commencement of the sentence.

4. If the sentenced person has expressed his interest to the administering State, the sentencing State shall, on request, communicate to that State the information referred to in paragraph 3 above.

5. The sentenced person shall be informed, in writing, of any action taken by the sentencing State or the administering State under the preceding paragraph, as well as of any decision taken by either State on a request for transfer.

Article 5

Requests and replies

1. Requests for transfer and replies shall be made in writing.

ved deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tilslutningsdokument ved en meddelelse til Europarådets generalsekretær angive, at den har til hensigt at undlade at anvende en af de i artikel 9, stk. 1, litra a og b, anførte procedurer i forhold til andre kontraherende stater.

4. Enhver af de kontraherende stater kan når som helst ved en erklæring til Europarådets generalsekretær definere, hvad den for sit vedkommende i denne konvention forstår ved udtrykket »statsborger«.

Artikel 4

Forpligtelse til at tilvejebringe oplysninger

1. Enhver dømt person, som denne konvention kan finde anvendelse på, skal af domlandet underrettes om konventionens indhold.

2. Hvis den dømte over for domlandet har givet udtryk for ønske om at blive overført efter denne konvention, skal denne stat underrette fuldbyrdelseslandet herom så snart som muligt efter, at dommen er blevet retskraftig.

3. Oplysningerne skal omfatte

- a) den dømtes navn samt hans fødselsdato og fødested;
- b) den dømtes adresse, hvis sådan findes, i fuldbyrdelseslandet;
- c) en meddelelse om de gerninger, for hvilke retsfølgen er idømt;
- d) retsfølgenes art og længde samt tidspunktet for fuldbyrdelsens påbegyndelse.

4. Hvis den dømte overfor fuldbyrdelseslandet har givet udtryk for ønske om overførelse, skal domlandet på begæring videregive de i pkt. 3 angivne oplysninger til denne stat.

5. Den dømte skal skriftligt underrettes om enhver foranstaltning, som træffes af domlandet eller fuldbyrdelseslandet efter de foranstående punkter, samt om enhver beslutning som tages af en af de to stater i forbindelse med en anmodning om overførelse.

Artikel 5

Anmodninger og svar

1. Anmodninger om overførelse samt svar herpå skal være skriftlige.

2. Requests shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State. Replies shall be communicated through the same channels.

3. Any Party may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europa, indicate that it will use other channels of communication.

4. The requested State shall promptly inform the requesting State of its decision whether or not to agree to the requested transfer.

Article 6

Supporting documents

1. The administering State, if requested by the sentencing State, shall furnish it with:

- a. a document or statement indicating that the sentenced person is a national of that State;
- b. a copy of the relevant law of the administering State which provides that the acts or omissions on account of which the sentence has been imposed in the sentencing State constitute a criminal offence according to the law of the administering State, or would constitute a criminal offence if committed on its territory;
- c. a statement containing the information mentioned in Article 9.2.

2. If a transfer is requested, the sentencing State shall provide the following documents to the administering State, unless either State has already indicated that it will not agree to the transfer:

- a. a certified copy of the judgment and the law on which it is based;
- b. a statement indicating how much of the sentence has already been served, including information on any pre-trial detention, remission, and any other factor relevant to the enforcement of the sentence;
- c. a declaration containing the consent to the transfer as referred to in Article 3.1 d; and
- d. whenever appropriate, any medical or social reports on the sentenced person, information about his treatment in the sentencing State, and any recommenda-

2. Anmodninger skal af justitsministeriet i den begærende stat fremsendes til justitsministeriet i den anmodede stat. Svar skal formidles ad samme vej.

3. Enhver af de kontraherende stater kan ved en erklæring til Europarådets generalsekretær tilkendegive, at den ønsker at benytte en anden fremgangsmåde ved videregivelse af oplysninger.

4. Den anmodede stat skal straks underrette den anmodende stat om sin beslutning om, hvorvidt den samtykker i anmodningen om overførelse.

Artikel 6

Dokumenter, der skal vedlægges

1. Fuldbyrdslandet skal på begæring af domslandet forsyne dette med følgende:

- a) et dokument eller en erklæring, som viser, at den dømte person er statsborger i denne stat;
- b) en kopi af fuldbyrdslandets relevante lov, som viser, at de handlinger eller undladelser, der har givet anledning til den pålagte retsfølge i domslandet, udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdslandets lovgivning eller ville udgøre en lovovertrædelse, hvis de var begået på dets område;
- c) en erklæring indeholdende de i art. 9, pkt. 2, nævnte oplysninger.

2. Hvis en anmodning om overførelse er fremsat, skal domslandet fremskaffe følgende dokumenter til fuldbyrdslandet, medmindre en af staterne allerede har tilkendegivet, at den ikke vil give samtykke til overførelsen:

- a) en bekræftet genpart af dommen og den lov, som denne er afsagt på grundlag af;
- b) en udtalelse om, hvor stor en del af straffen, som allerede er udstået, herunder oplysninger om eventuel varetægtsfængsling før dommen, strafafkortning samt andre oplysninger af betydning for dommens fuldbyrdelse;
- c) en erklæring indeholdende samtykket til overførelsen som omtalt i art. 3, pkt. 1, litra d;
- d) når det skønnes hensigtsmæssigt eventuelle medicinske eller sociale rapporter om den dømte person, oplysninger om hans behandling i domslandet samt en-

tion for his further treatment in the administering State.

3. Either State may ask to be provided with any of the documents or statements referred to in paragraphs 1 or 2 above before making a request for transfer or taking a decision on whether or not to agree to the transfer.

Article 7

Consent and its verification

1. The sentencing State shall ensure that the person required to give consent to the transfer in accordance with Article 3.1. *d* does so voluntarily and with full knowledge of the legal consequences thereof. The procedure for giving such consent shall be governed by the law of the sentencing State.

2. The sentencing State shall afford an opportunity to the administering State to verify, through a consul or other official agreed upon with the administering State, that the consent is given in accordance with the conditions set out in paragraph 1 above.

Article 8

Effect of transfer for sentencing State

1. The taking into charge of the sentenced person by the authorities of the administering State shall have the effect of suspending the enforcement of the sentence in the sentencing State.

2. The sentencing State may no longer enforce the sentence if the administering State considers enforcement of the sentence to have been completed.

Article 9

Effect of transfer for administering State

1. The competent authorities of the administering State shall:

- a. continue the enforcement of the sentence immediately or through a court or administrative order, under the conditions set out in Article 10, or
- b. convert the sentence, through a judicial or administrative procedure, into a decision of that State, thereby substituting for the sanction imposed in the sentencing State a sanction prescribed by the

hver anbefaling vedrørende pågældendes videre behandling i fuldbyrdeslandet.

3. Enhver af staterne kan anmode om at blive forsynet med de i 1. eller 2. pkt. nævnte dokumenter og erklæringer, før den fremsætter anmodning om overførelse eller træffer beslutning om, hvorvidt samtykke skal gives til overførelse.

Artikel 7

Samtykke og bekræftelse heraf

1. Domslandet skal sikre sig, at den person, som anmodes om at give samtykke til overførelsen i overensstemmelse med artikel 3, pkt. 1, litra d, gør dette frivilligt og med fuld viden om retsvirkningerne heraf. Fremgangsmåden ved afgivelsen af samtykke fastsættes i domslandets lovgivning.

2. Domslandet skal give fuldbyrdeslandet mulighed for gennem en konsul eller anden repræsentant udpeget efter aftale med fuldbyrdeslandet at få bekræftet, at samtykket er afgivet i overensstemmelse med betingelserne i pkt. 1.

Artikel 8

Virkingen af overførelse for domslandet

1. Fuldbyrdeslandets myndigheders overtagelse af den dømte person skal have den virkning, at fuldbyrdelsen af retsfølgen suspenderes i domslandet.

2. Domslandet må ikke længere fuldbyrde retsfølgen, hvis fuldbyrdeslandet anser udståelsen af retsfølgen for at være afsluttet.

Artikel 9

Virkingen af overførelse for fuldbyrdeslandet

1. De kompetente myndigheder i fuldbyrdeslandet skal:

- a) fortsætte fuldbyrdelsen af retsfølgen øjeblikkeligt eller gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse under de i artikel 10 anførte betingelser, eller
- b) gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse omsætte retsfølgen til en afgørelse truffet af denne stat og således erstatte den i domslandet pålagte sanktion med en sanktion efter fuldbyr-

law of the administering State for the same offence, under the conditions set out in Article 11.

2. The administering State, if requested, shall inform the sentencing State before the transfer of the sentenced person as to which of these procedure it will follow.

3. The enforcement of the sentence shall be governed by the law of the administering State and that State alone shall be competent to take all appropriate decisions.

4. Any State which, according to its national law, cannot avail itself of one of the procedures referred to in paragraph 1 to enforce measures imposed in the territory of another Party on persons who for reasons of mental condition have been held not criminally responsible for the commission of the offence, and which is prepared to receive such persons for further treatment may, by way of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate the procedures it will follow in such cases.

Article 10

Continued enforcement

1. In the case of continued enforcement, the administering State shall be bound by the legal nature and duration of the sentence as determined by the sentencing State.

2. If, however, the sentence is by its nature or duration incompatible with the law of the administering State, or its law so requires, that State may, by a court or administrative order, adapt the sanction to the punishment or measure prescribed by its own law for a similar offence. As to its nature, the punishment or measure shall, as far as possible, correspond with that imposed by the sentence to be enforced. It shall not aggravate, by its nature or duration, the sanction imposed in the sentencing State, nor exceed the maximum prescribed by the law of the administering State.

Article 11

Conversion of sentence

1. In the case of conversion of sentence, the procedures provided for by the law of

delseslandets lov for samme overtrædelse under de i artikel 11 anførte betingelser.

2. Fuldbyrdeslandet skal på begæring forud for overførelsen af den dømte person underrette domslandet om, hvilke af disse fremgangsmåder det vil følge.

3. Fuldbyrdselsen af retsfølgen skal ske efter fuldbyrdslandes lovgivning, og kun denne stat er kompetent til at træffe alle påkrævede afgørelser.

4. Enhver af de kontraherende stater, som i følge sin nationale lovgivning ikke kan benytte en af de i pkt. 1 angivne fremgangsmåder i forbindelse med fuldbyrdelse af foranstaltninger, der i en anden kontraherende stat er blevet pålagt personer, som på grund af deres mentale tilstand ikke strafferetligt er anset som ansvarlig for lovovertrædelsen, og som er indstillet på at modtage sådanne personer til videre behandling, kan gennem en erklæring til Europarådets generalsekretær tilkendegive, hvilken fremgangsmåde den ønsker at følge i disse tilfælde.

Artikel 10

Fortsat fuldbyrdelse

1. I tilfælde af fortsat fuldbyrdelse skal fuldbyrdslandet være bundet af retsfølgens retlige karakter og varighed, således som den er bestemt af domslandet.

2. Hvis retsfølgen imidlertid på grund af sin karakter eller varighed er uforenelig med fuldbyrdslandes lovgivning, eller hvis denne stats lovgivning kræver det, kan staten gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse tilpasse sanktionen til den straf eller foranstaltning, som er foreskrevet af dens egen lovgivning for en lignende overtrædelse. Hvad angår retsfølgens karakter, skal straffen eller foranstaltningen i videst muligt omfang svare til retsfølgen, som skal fuldbyrdes. Den må ikke med hensyn til sin karakter eller varighed skærpe den i domslandet pålagte sanktion, og den må ikke overstige maksimumstraffen i fuldbyrdslandes lovgivning.

Artikel 11

Omsætning af retsfølgen

1. Ved omsætning af retsfølgen finder den i fuldbyrdslandes lovgivning foreskrevne frem-

the administering State apply. When converting the sentence, the competent authority:

- a. shall be bound by the findings as to the facts insofar as they appear explicitly or implicitly from the judgment imposed in the sentencing State;
- b. may not convert a sanction involving deprivation of liberty to a pecuniary sanction;
- c. shall deduct the full period of deprivation of liberty served by the sentenced person; and
- d. shall not aggravate the penal position of the sentenced person, and shall not be bound by any minimum which the law of the administering State may provide for the offence or offences committed.

2. If the conversion procedure takes place after the transfer of the sentenced person, the administering State shall keep that person in custody or otherwise ensure his presence in the administering State pending the outcome of that procedure.

Article 12

Pardon, amnesty, commutation

Each Party may grant pardon, amnesty or commutation of the sentence in accordance with its Constitution or other laws.

Article 13

Review of judgment

The sentencing State alone shall have the right to decide on any application for review of the judgment.

Article 14

Termination of enforcement

The administering State shall terminate enforcement of the sentence as soon as it is informed by the sentencing State of any decision or measure as a result of which the sentence ceases to be enforceable.

gangsmåde anvendelse. Ved omsætning af retsfølgen gælder, at den kompetente myndighed:

- a) er bundet af bedømmelsen af sagens faktiske omstændigheder, således som disse direkte eller indirekte fremgår af den i domslandet afsagte dom;
- b) ikke må omsætte en sanktion, som indebærer frihedsberøvelse, til en bødestraf;
- c) skal fratække hele den periode, i hvilken den dømte person har været frihedsberøvet; og
- d) ikke må forværre den dømte persons strafferetlige stilling, og at den ikke er bundet af den minimumsstraf, som efter fuldbyrdelseslandets lovgivning kan være foreskrevet for den eller de begåede lovovertrædelser.

2. Hvis omsætningen finder sted efter den dømte persons overførelse, skal fuldbyrdelseslandet enten varetægtsfængsle denne person eller på anden måde sikre hans tilstedeværelse i fuldbyrdelseslandet, mens udfaldet af omsætningsproceduren afventes.

Artikel 12

Benådning, amnesti og formildelse af retsfølgen

Hver stat kan meddele benådning, amnesti eller formildelse af retsfølgen i overensstemmelse med sin forfatning eller anden lovgivning

Artikel 13

Fornyet prøvelse af dommen

Domslandet alene har retten til at træffe afgørelse i forbindelse med en begæring om fornyet prøvelse af dommen.

Artikel 14

Fuldbyrdelsens ophør

Fuldbyrdelseslandet skal afslutte fuldbyrdelsen af retsfølgen, så snart det af domslandet underrettes om en beslutning eller foranstaltning, som indebærer, at retsfølgen ikke længere kan fuldbyrdes.

Article 15

Information on enforcement

The administering State shall provide information to the sentencing State concerning the enforcement of the sentence:

- a. when it considers enforcement of the sentence to have been completed;
- b. if the sentenced person has escaped from custody before enforcement of the sentence has been completed; or
- c. if the sentencing State request a special report.

Article 16

Transit

1. A Party shall, in accordance with its law, grant a request for transit of a sentenced person through its territory if such a request is made by another Party and that State has agreed with another Party or with a third State to the transfer of that person to or from its territory.

2. A Party may refuse to grant transit:

- a. if the sentenced person is one of its nationals, or
- b. if the offence for which the sentence was imposed is not an offence under its own law.

3. Requests for transit and replies shall be communicated through the channels referred to in the provisions of Article 5.2 and 3.

4. A Party may grant a request for transit of a sentenced person through its territory made by a third State if that State has agreed with another Party to the transfer to or from its territory.

5. The Party requested to grant transit may hold the sentenced person in custody only for such time as transit through its territory requires.

6. The Party requested to grant transit may be asked to give an assurance that the sentenced person will not be prosecuted, or, except as provided in the preceding paragraph, detained, or otherwise subjected to any re-

Artikel 15

Oplysninger om fuldbyrdelsen

Fuldbyrdelseslandet skal forsyne domslandet med oplysninger vedrørende fuldbyrdelsen af retsfølgen:

- a) når det anser fuldbyrdelsen af retsfølgen for at være afsluttet;
- b) hvis den dømte person er flygtet, før fuldbyrdelsen af retsfølgen er afsluttet;
- c) hvis domslandet anmoder om en særlig redegørelse.

Artikel 16

Gennemrejse

En kontraherende stat skal i overensstemmelse med sin lovgivning imødekomme en anmodning om tilladelse til gennemrejse for en dømt person gennem sit territorium, såfremt anmodningen er fremsat af en anden kontraherende stat, og denne stat har aftalt overførelsen af personen til eller fra sit territorium med en anden kontraherende stat eller med en tredje stat.

2. En kontraherende stat kan afslå at give tilladelse til gennemrejse:

- a) hvis den dømte person er en af dens statsborgere, eller
- b) hvis lovovertrædelsen, for hvilken retsfølgen blev pålagt, ikke er en lovovertrædelse efter dens egen lovgivning.

3. Anmodninger om tilladelse til gennemrejse og svar herpå formidles på samme måde som omtalt i art. 5, pkt. 2 og 3.

4. En kontraherende stat kan imødekomme en anmodning fra en trediestat om tilladelse for en dømt person til at rejse gennem dets territorium, hvis denne stat har aftalt overførelsen til eller fra sit territorium med en anden kontraherende stat.

5. Den kontraherende stat, som er blevet anmodet om at tillade gennemrejse, kan kun holde den dømte person varetægtsfængslet i det tidsrum, som medgår til rejsen gennem dets territorium.

6. Den kontraherende stat, som er blevet anmodet om gennemrejse, kan opfordres til at give tilsagn om, at den dømte person ikke vil blive anklaget eller bortset fra hvad der er anført i foregående punkt, varetægtsfængslet

striction of his liberty in the territory of the transit State for any offence committed or sentence imposed prior to his departure from the territory of the sentencing State.

7. No request for transit shall be required if transport is by air over the territory of a Party and no landing there is scheduled. However, each State may, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe at the time of signature or of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, require that it be notified of any such transit over its territory.

Article 17

Language and costs

1. Information under Article 4, paragraphs 2 to 4, shall be furnished in the language of the Party to which it is addressed or in one of the official languages of the Council of Europe.

2. Subject to paragraph 3 below, no translation of requests for transfer or of supporting documents shall be required.

3. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, require that requests for transfer and supporting documents be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the Council of Europe or into such one of these languages as it shall indicate. It may on that occasion declare its readiness to accept translations in any other language in addition to the official language or languages of the Council of Europe.

4. Except as provided in Article 6.2. a, documents transmitted in application of this Convention need not be certified.

5. Any costs incurred in the application of this Convention shall be borne by the administering State, except costs incurred exclusively in the territory of the sentencing State.

eller på anden måde udsat for begrænsninger i sin frihed på gennemrejsestatens territorium på grund af en lovovertrædelse eller en retsfølge, som er henholdsvis begået eller pålagt forud for hans afrejse fra domslandets territorium.

7. Anmodning om tilladelse til gennemrejse er ikke påkrævet, hvis transport sker med fly over en kontraherende stats territorium, og hvis ingen landing er påregnet. Hver kontraherende stat kan imidlertid ved en erklæring til Europarådets generalsekretær på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet forlange, at den underrettes om enhver sådan gennemrejse over dens territorium.

Artikel 17

Sprog og omkostninger

1. Oplysninger efter art. 4, pkt. 2-4, skal affattes på sproget i den kontraherende stat, til hvilken de er rettet, eller på et af Europarådets officielle sprog.

2. Med forbehold af bestemmelserne i pkt. 3 kræves ingen oversættelse af anmodninger om overførelse eller bilag hertil.

3. Enhver kontraherende stat kan på tidspunktet for undertegnelse eller deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet ved en erklæring til Europarådets generalsekretær kræve, at anmodninger om overførelse og bilag hertil skal være ledsaget af en oversættelse til dens eget sprog eller til et af Europarådets officielle sprog eller til det af disse sprog, som den angiver. Den kan ved denne lejlighed erklære sig villig til at acceptere oversættelser til ethvert andet sprog udover det eller de officielle sprog i Europarådet.

4. Med undtagelse af, hvad der er bestemt i art. 6, pkt. 2, litra a, behøver dokumenter, som fremsendes i overensstemmelse med denne konvention, ikke at være bekræftet.

5. Omkostninger, som pådrages ved anvendelsen af denne konvention, skal bæres af fuldbyrdelseslandet, undtagen hvor omkostningerne udelukkende er pådraget på domslandets territorium.

Article 18

Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and non-member States which have participated in its elaboration. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.

3. In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19

Accession by non-member States

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States, may invite any State not a member of the Council and not mentioned in Article 18.1 to accede to this Convention, by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Artikel 18

Undertegnelse og ikrafttræden

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af Europarådets medlemsstater samt ikke-medlemsstater, som har deltaget i dens udarbejdelse. Den kan ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesdokumentet skal deponeres hos Europarådets generalsekretær.

2. Denne konvention træder i kraft den første dag i den måned, som følger udløbet af en periode på tre måneder efter den dag, hvor tre medlemsstater i Europarådet har givet sit samtykke til at være bundet af konventionen i overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 1.

3. For en signatarstat, som senere erklærer sig villig til at være bundet af konventionen, træder den ikraft den første dag i den måned, som følger udløbet af en periode på tre måneder efter den dag, hvor ratifikations-, accept- eller godkendelsesdokumentet blev deponeret.

Artikel 19

Ikke-medlemsstaters tiltrædelse

1. Efter denne konventions ikrafttræden kan Europarådets ministerkomité, efter at have konsulteret de kontraherende stater, opfordre enhver stat, som ikke er medlem af rådet, og som ikke er nævnt i artikel 18, til at tiltræde konventionen ved en beslutning truffet med en sådan majoritet som anført i artikel 20, litra d, i Europarådets traktat og med enstemmig tilslutning fra de kontraherende staters repræsentanter, som har ret til at være repræsenteret i komiteen.

2. For en tiltrædende stat træder konventionen i kraft på den første dag i den måned, som følger udløbet af en periode på tre måneder efter den dag, hvor tiltrædelsesdokumentet blev deponeret hos Europarådets generalsekretær.

Article 20

Territorial application

1. Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21

Temporal application

This Convention shall be applicable to the enforcement of sentences imposed either before or after its entry into force.

Article 22

Relationship to other conventions and agreements

1. This Convention does not affect the rights and undertakings derived from extradition treaties and other treaties on international co-operation in criminal matters providing for the transfer of detained persons for purposes of confrontation or testimony.

2. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the transfer of sentenced persons or otherwise have established their relations in this matter, or should they in future do so, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly, in

Artikel 20

Territorial anvendelse

1. Hver stat kan på tidspunktet for undertegnelse eller deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument nærmere angive, på hvilket eller hvilke territorier denne konvention skal finde anvendelse.

2. Enhver stat kan på et senere tidspunkt gennem en erklæring til Europarådets generalsekretær udstrække anvendelsen af denne konvention til ethvert andet område angivet i erklæringen. For et sådant område træder konventionen i kraft den første dag i den måned, som følger udløbet af en periode på tre måneder efter den dag, hvor generalsekretæren modtog erklæringen.

3. En erklæring afgivet i overensstemmelse med de to foregående punkter kan for så vidt angår områder angivet i erklæringen tilbagekaldes gennem en underretning til generalsekretæren. Tilbagekaldelsen får virkning den første dag i den måned, som følger udløbet af en periode på tre måneder efter den dag, hvor generalsekretæren modtog underretningen.

Artikel 21

Tidsmæssig anvendelse

Denne konvention skal finde anvendelse på fuldbyrdelse af retsfølger pålagt såvel før som efter dens ikrafttræden.

Artikel 22

Forholdet til andre konventioner og overenskomster

1. Denne konvention får ikke indflydelse på de rettigheder og forpligtelser, som følger af udleveringsaftaler og andre aftaler om internationalt samarbejde i strafferetlige anliggender, der muliggør overførelse af fængslede personer i konfrontations- eller vidneøjemed.

2. Hvis to eller flere kontraherende stater allerede har indgået en overenskomst eller aftale om overførelse af dømte personer eller på anden måde har reguleret dette forhold mellem sig eller gør det i fremtiden, skal de være berettiget til at anvende denne overenskomst eller aftale eller at regulere dette for-

lieu of the present Convention.

3. The present Convention does not affect the right of States party to the European Convention on the International Validity of Criminal Judgments to conclude bilateral or multilateral agreements with one another on matters dealt with in that Convention in order to supplement its provisions or facilitate the application of the principles embodied in it.

4. If a request for transfer falls within the scope of both the present Convention and the European Convention on the International Validity of Criminal Judgments or another agreement or treaty on the transfer of sentenced persons, the requesting State shall, when making the request, indicate on the basis of which instruments it is made.

Article 23

Friendly settlement

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its application.

Article 24

Denunciation

1. Any Party may at any time denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

3. The present Convention shall, however, continue to apply to the enforcement of sentences of persons who have been transferred in conformity with the provisions of the Convention before the date on which such a denunciation takes effect.

hold i stedet for at anvende nærværende konvention

3. Nærværende konvention får ikke indflydelse på den ret, som tilkommer kontraherende stater efter den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger, til at indgå bi- eller multilaterale overenskomster med hverandre for så vidt angår emner, der omhandles i nævnte konvention, for at supplere dens bestemmelser eller lette anvendelsen af dens principper.

4. Hvis en anmodning om overførelse falder inden for anvendelsesområdet for både nærværende konvention og den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger eller en anden aftale eller overenskomst om overførelse af dømte personer, skal den anmodende stat, når anmodning fremsættes, angive, på hvilket af disse grundlag den støttes.

Artikel 23

Venskabelig løsning

Europarådets komité for strafferetlige spørgsmål skal holdes underrettet om denne konventions anvendelse og skal efter behov medvirke til en venskabelig løsning af enhver vanskelighed, som måtte opstå ved dens anvendelse.

Artikel 24

Opsigelse

1. En kontraherende stat kan til enhver tid opsig denne konvention gennem en underretning til Europarådets generalsekretær.

2. Opsigelsen får virkning fra den første dag i den måned, som følger udløbet af en periode på tre måneder efter den dag, hvor generalsekretæren modtog underretningen.

3. Nærværende konvention skal imidlertid fortsat anvendes på fuldbyrdelsen af retsfølger for personer, som er blevet overført i overensstemmelse med konventionens bestemmelser før den dag, hvor en opsigelse får virkning.

Article 25
Notifications

The Secretary general of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention and any State which has acceded to this Convention of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 18.2 and 3, 19.2 and 20.2 and 3;
- d. any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 21st day of march 1983, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

Artikel 25
Underretninger

Europarådets generalsekretær skal underrette Europarådets medlemsstater samt ikke-medlemsstater, som har deltaget i udarbejdelsen af denne konvention, samt enhver stat, som har tiltrådt denne konvention om:

- a. enhver undertegnelse;
- b. enhver deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumenter;
- c. enhver ikrafttrædelsesdag for denne konvention i overensstemmelse med art. 18, pkt. 2 og 3, 19, pkt. 2 og 20, pkt. 2 og 3;
- d. enhver anden handling, erklæring, underretning eller meddelelse med tilknytning til denne konvention.

Til bekræftelse heraf har undertegnede dertil behørigt bemyndigede undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Strasbourg den 21. marts 1983 på engelsk og fransk, som begge har samme gyldighed, i ét eksemplar, som skal opbevares i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekretær skal fremsende bekræftende genpartier til hvert af Europarådets medlemsstater, til ikke-medlemsstater, som har deltaget i udarbejdelsen af denne konvention, samt til enhver stat, som er blevet tilbudt at tiltræde den.

European convention on the international validity of criminal judgments

Preamble

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the fight against crime, which is becoming increasingly an international problem, calls for the use of modern and effective methods on an international scale;

Convinced of the need to pursue a common criminal policy aimed at the protection of society;

Conscious of the need to respect human dignity and to promote the rehabilitation of offenders;

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its Members,

Have agreed as follows:

Part I Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

(a) "European criminal judgment" means any final decision delivered by a criminal court of a Contracting State as a result of criminal proceedings;

(b) "Offence" comprises, apart from acts dealt with under the criminal law, those dealt with under the legal provisions listed in Appendix II to the present Convention on condition that where these provisions give competence to an administrative authority there must be opportunity for the person concerned to have the case tried by a court;

(c) "Sentence" means the imposition of a sanction;

(d) "Sanction" means any punishment or other measure expressly imposed on a person, in respect of an offence, in a European

Europæisk konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger.

Indledning.

Undertegnede medlemsstater af Det europæiske Råd er

i betragtning af, at bekæmpelse af kriminalitet, der i stigende grad er ved at blive et internationalt problem, kræver anvendelse af moderne og effektive metoder på internationalt plan,

overbevist om nødvendigheden af at følge en fælles kriminalpolitik, der tager sigte på at beskytte samfundet,

i erkendelse af nødvendigheden af at respektere menneskets værdighed og fremme lovovertræderes resocialisering,

i betragtning af, at Det europæiske Råd har til formål at tilvejebringe større enhed mellem sine medlemmer, blevet enige om følgende:

Afsnit I Definitioner.

Artikel 1

I denne konvention

a) betyder „europæisk straffedom“ enhver endelig afgørelse truffet af en kriminalret i en kontraherende stat efter en forfølgning i strafferetsplejens former,

b) omfatter „lovovertrædelse“ foruden handlinger, der omfattes af straffelovgivningen, sådanne, der behandles efter de retsregler, der er opregnet i bilag II til denne konvention, forudsat at den pågældende person, hvor disse bestemmelser henlægger afgørelsen til en administrativ myndighed, har mulighed for at få sagen prøvet af en domstol,

c) betyder „domfældelse“ pålæggelse af en sanktion,

d) betyder „sanktion“ enhver straf eller anden foranstaltning, der i anledning af en lovovertrædelse udtrykkeligt er pålagt en

criminal judgment, or in an "ordonnance pénale";

(e) "Disqualification" means any loss or suspension of a right or any prohibition or loss of legal capacity;

(f) "Judgment rendered in absentia" means any decision considered as such under Article 21, paragraph 2;

(g) "Ordonnance pénale" means any of the decisions delivered in another Contracting State and listed in Appendix III to this Convention.

Part II

Enforcement of European criminal judgments

Section 1

General provisions

(a) General conditions of enforcement

Article 2

This Part is applicable to:

- (a) sanctions involving deprivation of liberty;
- (b) fines or confiscation;
- (c) disqualifications.

Article 3

1. A Contracting State shall be competent in the cases and under the conditions provided for in this Convention to enforce a sanction imposed in another Contracting State which is enforceable in the latter State.

2. This competence can only be exercised following a request by the other Contracting State.

Article 4

1. The sanction shall not be enforced by another Contracting State unless under its law the act for which the sanction was imposed would be an offence if committed on its territory and the person on whom the sanction was imposed liable to punishment if he had committed the act there.

2. If the sentence relates to two or more offences, not all of which fulfil the requirements of paragraph 1, the sentencing State shall specify which part of the sanction applies to the offences that satisfy those requirements.

person i en europæisk straffedom eller i en „ordonnance pénale“;

e) betyder „rettighedsfortabelse“ enhver varig eller tidsbegrænset fortabelse af rettigheder, ethvert forbud eller tab af retsevne,

f) betyder „udeblivelsesdom“ enhver afgørelse, der betragtes som sådan i medfør af artikel 21, stk. 2,

g) betyder „ordonnance pénale“ en af de i bilag III til denne konvention opregnede afgørelser, der er truffet i en anden kontraherende stat.

Afsnit II

Fuldbyrdelse af europæiske straffedømme.

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser.

a) Almindelige betingelser for fuldbyrdelse.

Artikel 2

Dette afsnit finder anvendelse på:

- a) Sanktioner, der medfører frihedsberøvelse,
- b) bøder eller konfiskation,
- c) rettighedsfortabelser.

Artikel 3

1. En kontraherende stat er i de tilfælde og under de betingelser, der er fastsat i denne konvention, kompetent til at fuldbyrde en i en anden kontraherende stat idømt sanktion, som er eksigibel i den sidstnævnte stat.

2. Denne kompetence kan kun udøves, efter at den anden kontraherende stat har anmodet om fuldbyrdelse.

Artikel 4

1. En sanktion kan ikke fuldbyrdes af en anden kontraherende stat, medmindre den handling, for hvilken sanktionen er idømt, i medfør af denne stats lovgivning ville have været en lovovertrædelse, såfremt den var begået inden for dens eget territorium, og lovovertræderen havde kunnet idømmes straf, hvis han havde begået handlingen dér.

2. Såfremt domfældelsen angår to eller flere lovovertrædelser, hvoraf nogle ikke opfylder de i stk. 1 fastsatte betingelser, skal den dømmende stat angive, hvilken del af sanktionen der vedrører de lovovertrædelser, som opfylder disse betingelser.

Article 5

The sentencing State may request another Contracting State to enforce the sanction only if one or more of the following conditions are fulfilled:

(a) if the person sentenced is ordinarily resident in the other State;

(b) if the enforcement of the sanction in the other State is likely to improve the prospects for the social rehabilitation of the person sentenced;

(c) if, in the case of a sanction involving deprivation of liberty, the sanction could be enforced following the enforcement of another sanction involving deprivation of liberty which the person sentenced is undergoing or is to undergo in the other State;

(d) if the other State is the State of origin of the person sentenced and has declared itself willing to accept responsibility for the enforcement of that sanction;

(e) if it considers that it cannot enforce the sanction, even by having recourse to extradition, and that the other State can.

Article 6

Enforcement requested in accordance with the foregoing provisions may not be refused, in whole or in part, save:

(a) where enforcement would run counter to the fundamental principles of the legal system of the requested State;

(b) where the requested State considers the offence for which the sentence was passed to be of a political nature or a purely military one;

(c) where the requested State considers that there are substantial grounds for believing that the sentence was brought about or aggravated by considerations of race, religion, nationality or political opinion;

(d) where enforcement would be contrary to the international undertakings of the requested State;

(e) where the act is already the subject of proceedings in the requested State or where the requested State decides to institute proceedings in respect of the act;

Artikel 5

Den dømmende stat kan kun anmode en anden kontraherende stat om at fuldbyrde sanktionen, såfremt en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:

a) såfremt domfældte er fast bosiddende i den anden stat,

b) såfremt det må antages, at sanktionens fuldbyrdelse i den anden stat vil forbedre mulighederne for domfældtes resocialisering,

c) såfremt sanktionen, hvor denne medfører frihedsberøvelse, ville kunne fuldbyrdes i fortsættelse af en anden sanktion, der medfører frihedsberøvelse, og som domfældte afsoner eller skal afsone i den anden stat,

d) såfremt den anden stat er domfældtes oprindelige hjemland og har erklæret sig villig til at påtage sig ansvaret for sanktionens fuldbyrdelse,

e) såfremt den dømmende stat ikke finder, at den selv kan fuldbyrde sanktionen, end ikke ved at gøre brug af udlevering, og den anden stat er i stand hertil.

Artikel 6

Fuldbyrdelse, der er begæret i overensstemmelse med de foregående bestemmelser, kan alene afslås helt eller delvis i følgende tilfælde:

a) såfremt fuldbyrdelsen ville stride mod den anmodede stats grundlæggende retsprincipper;

b) såfremt den anmodede stat anser den pådømte lovovertrædelse for at være af politisk karakter eller for at være en rent militær lovovertrædelse;

c) såfremt den anmodede stat finder, at der er vægtige grunde til at antage, at domfældelsen er begrundet i eller skærpet under hensyn til race, religion, nationalitet eller politisk overbevisning;

d) såfremt fuldbyrdelsen ville stride mod den anmodede stats internationale forpligtelser;

e) såfremt den pågældende handling allerede er genstand for retsforfølgning i den anmodede stat, eller såfremt den anmodede stat beslutter at indlede retsforfølgning for den samme handling;

(f) where the competent authorities in the requested State have decided not to take proceedings or to drop proceedings already begun, in respect of the same act;

(g) where the act was committed outside the territory of the requesting State;

(h) where the requested State is unable to enforce the sanction;

(i) where the request is grounded on Article 5 (e) and none of the other conditions mentioned in that Article is fulfilled;

(j) where the requested State considers that the requesting State is itself able to enforce the sanction;

(k) where the age of the person sentenced at the time of the offence was such that he could not have been prosecuted in the requested State;

(l) where under the law of the requested State the sanction imposed can no longer be enforced because of the lapse of time;

(m) where and to the extent that the sentence imposes a disqualification.

Article 7

A request for enforcement shall not be complied with if enforcement would run counter to the principles recognised in the provisions of Section 1 of Part III of this Convention.

(b) Effects of the transfer of enforcement

Article 8

For the purposes of Article 6, paragraph 1 and the reservation mentioned under (c) of Appendix I of the present Convention any act which interrupts or suspends a time limitation validly performed by the authorities of the sentencing State shall be considered as having the same effect for the purpose of reckoning time limitation in the requested State in accordance with the law of that State.

Article 9

1. A sentenced person detained in the requesting State who has been surrendered to the requested State for the purpose of enforcement shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to a car-

f) såfremt de kompetente myndigheder i den anmodede stat har besluttet at undlade retsforfølgning eller at indstille en allerede påbegyndt retsforfølgning vedrørende den samme handling;

g) såfremt handlingen er begået uden for den begærende stats territorium;

h) såfremt den anmodede stat ikke er i stand til at fuldbyrde sanktionen;

i) såfremt begæringen er begrundet i artikel 5, e), og ingen af de øvrige betingelser, der er nævnt i denne artikel, er opfyldt;

j) såfremt den anmodede stat finder, at den begærende stat selv er i stand til at fuldbyrde sanktionen;

k) såfremt der på grund af domfældtes alder på det tidspunkt, da lovovertrædelser blev begået, ikke ville kunne rejses tiltale mod ham i den anmodede stat;

l) såfremt den pålagte sanktion efter lovgivningen i den anmodede stat ikke længere kan fuldbyrdes på grund af forældelse;

m) såfremt og i det omfang domfældelsen medfører en rettighedsfortabelse.

Artikel 7

En anmodning om fuldbyrdelse kan ikke fremmes, såfremt fuldbyrdelsen ville stride mod de principper, der er anerkendt i denne konventions afsnit III, kapitel 1.

b) Virkningerne af overførelse af fuldbyrdelsen.

Artikel 8

Ved anvendelsen af artikel 6, litra 1, og det i bilag I, c), til denne konvention omhandlede forbehold betragtes enhver handling, som afbryder eller udsætter en forældelse, og som gyldigt er foretaget af den dømmende stats myndigheder, som havende samme virkning med hensyn til forældelsens beregning i den anmodede stat efter denne stats lovgivning.

Artikel 9

1. En domfældt, der er blevet fængslet i den begærende stat og er blevet overført til den anmodede stat med henblik på fuldbyrdelse, kan ikke sigtes, tiltales, domfældes eller fængsles med henblik på fuldbyrdelse

rying out of a sentence or detention order for any offence committed prior to his surrender other than that for which the sentence to be enforced was imposed, nor shall he for any other reason be restricted in his personal freedom, except in the following cases:

(a) when the State which surrendered him consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by all relevant documents and a legal record of any statement made by the convicted person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested would itself be subject to extradition under the law of the State requesting enforcement or when extradition would be excluded only by reason of the amount of the punishment;

(b) when the sentenced person, having had an opportunity to leave the territory of the State to which he has been surrendered, has not done so within 45 days of his final discharge, or if he has returned to that territory after leaving it.

2. The State requested to enforce the sentence may, however, take any measure necessary to remove the person from its territory, or any measures necessary under its law, including proceedings by default, to prevent any legal effects of lapse of time.

Article 10

1. The enforcement shall be governed by the law of the requested State and that State alone shall be competent to take all appropriate decisions, such as those concerning conditional release.

2. The requesting State alone shall have the right to decide on any application for review of sentence.

3. Either State may exercise the right of amnesty or pardon.

Article 11

1. When the sentencing State has requested enforcement it may no longer itself begin the enforcement of a sanction which is the subject of that request. The sentencing State may, however, begin enforcement of a sanction involving deprivation of liberty

af en straf eller sikkerhedsforanstaltning eller i øvrigt underkastes nogen anden begrænsning i sin personlige frihed for nogen anden forud for overførelsen begået lovovertrædelse end den, der ligger til grund for den dom, der skal fuldbyrdes, undtagen i følgende tilfælde:

a) Når den stat, der har overført ham, giver sit samtykke. En anmodning om samtykke skal fremsættes, vedlagt alle fornødne dokumenter samt en udskrift af enhver forklaring, som måtte være afgivet af domfældte vedrørende den pågældende lovovertrædelse. Samtykke skal gives, når den lovovertrædelse, med hensyn til hvilken anmodningen fremsættes, i sig selv ville give adgang til udlevering i henhold til den stats lovgivning, der begærer fuldbyrdelse, eller når udlevering kun ville være udelukket på grund af straffens størrelse.

b) Såfremt domfældte ikke, uanset at han har haft mulighed herfor, har forladt den stat, hvortil han er overført, inden for 45 dage efter sin endelige løsladelse, eller såfremt han er vendt tilbage til den nævnte stats territorium efter at have forladt det.

2. Den stat, der er anmodet om at fuldbyrde dommen, kan dog træffe enhver foranstaltning, der er nødvendig for at fjerne den pågældende fra sit territorium, eller som efter dens lovgivning er nødvendig for at afbryde en forældelse, herunder retsforfølgning uden den pågældendes tilstedeværelse.

Artikel 10

1. Fuldbyrdelsen skal ske i henhold til den anmodede stats lovgivning, og alene denne stat er kompetent til at træffe alle vedkommende afgørelser, herunder vedrørende prøveløsladelse.

2. Kun den begærende stat har ret til at træffe afgørelse i sager vedrørende ansøgning om en fornyet prøvelse af dommen.

3. Begge stater kan udøve retten til amnesti eller benådning.

Artikel 11

1. Når den dømmende stat har fremsat begæring om fuldbyrdelse, kan den ikke længere selv indlede fuldbyrdelsen af en sanktion, som er genstand for denne anmodning. Den dømmende stat kan dog indlede fuldbyrdelsen af en sanktion, der medfører

when the sentenced person is already detained on the territory of the State at the moment of the presentation of the request.

2. The right of enforcement shall revert to the requesting State:

(a) if it withdraws its request before the requested State has informed it of an intention to take action on the request;

(b) if the requested State notifies a refusal to take action on the request;

(c) if the requested State expressly relinquishes its right of enforcement. Such relinquishment shall only be possible if both the States concerned agree or if enforcement is no longer possible in the requested State. In the latter case, a relinquishment demanded by the requesting State shall be compulsory.

Article 12

1. The competent authorities of the requested State shall discontinue enforcement as soon as they have knowledge of any pardon, amnesty or application for review of sentence or any other decision by reason of which the sanction ceases to be enforceable. The same shall apply to the enforcement of a fine when the person sentenced has paid it to the competent authority in the requesting State.

2. The requesting State shall without delay inform the requested State of any decision or procedural measure taken on its territory that causes the right of enforcement to lapse in accordance with the preceding paragraph.

(c) Miscellaneous provisions

Article 13

1. The transit through the territory of a Contracting State of a detained person, who is to be transferred to a third Contracting State in application of this Convention, shall be granted at the request of the State in which the person is detained. The State of transit may require to be supplied with any appropriate document before taking a decision on the request. The person being transferred shall remain in custody in the territory of the State of transit, unless the

frihedsberøvelse, når domfældte allerede er taget i forvaring inden for denne stats territorium på tidspunktet for begæringens fremsættelse.

2. Retten til fuldbyrdelse skal atter tilkomme den begærende stat:

a) såfremt den trækker sin anmodning tilbage, før den anmodede stat har meddelt den, at den agter at fremme begæringen,

b) såfremt den anmodede stat meddeler afslag på at fremme begæringen,

c) såfremt den anmodede stat udtrykkeligt giver afkald på sin ret til fuldbyrdelse. Sådant afkald er kun muligt, såfremt begge de pågældende stater er enige herom, eller såfremt fuldbyrdelse ikke længere er mulig i den anmodede stat. I det sidstnævnte tilfælde er det anmodede land forpligtet til at give afkald, såfremt den begærende stat anmoder herom.

Artikel 12

1. De kompetente myndigheder i den anmodede stat skal standse fuldbyrdelsen, så snart de får kendskab til en benådning, amnesti eller ansøgning om en fornyet prøvelse af dommen eller til nogen anden afgørelse, der bevirker, at sanktionen ikke længere er eksigibel. Det samme gælder med hensyn til fuldbyrdelsen af en bødestraf, når domfældte har betalt bøden til den kompetente myndighed i den begærende stat.

2. Den begærende stat skal straks underrette den anmodede stat om enhver afgørelse eller proceshandling, der er truffet eller foretaget inden for dens territorium, og som bevirker bortfald af retten til fuldbyrdelse i medfør af stk. 1.

c) Forskellige bestemmelser.

Artikel 13

1. Transit gennem en kontraherende stats territorium af en frihedsberøvet, som skal overføres til en tredje kontraherende stat i medfør af denne konvention, skal tillades på anmodning af den stat, hvor den pågældende er frihedsberøvet. Transitstaten kan stille krav om tilsendelse af ethvert vedkommende dokument, før den træffer afgørelse vedrørende anmodningen. Den person, der skal overføres, skal forblive varetægtsfængslet på transitstatens territorium, med-

State from which he is being transferred requests his release.

2. Except in cases where the transfer is requested under Article 34 any Contracting State may refuse transit:

(a) on one of the grounds mentioned in Article 6 (b) and (c);

(b) on the ground that the person concerned is one of its own nationals.

3. If air transport is used, the following provisions shall apply:

(a) when it is not intended to land, the State from which the person is to be transferred may notify the State over whose territory the flight is to be made that the person concerned is being transferred in application of this Convention. In the case of an unscheduled landing such notification shall have the effect of a request for provisional arrest as provided for in Article 32, paragraph 2, and a formal request for transit shall be made;

(b) where it is intended to land, a formal request for transit shall be made.

Article 14

Contracting States shall not claim from each other the refund of any expenses resulting from the application of this Convention.

Section 2

Requests for enforcement

Article 15

1. All requests specified in this Convention shall be made in writing. They, and all communications necessary for the application of this Convention, shall be sent either by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State or, if the Contracting States so agree, direct by the authorities of the requesting State to those of the requested State; they shall be returned by the same channel.

2. In urgent cases, requests and communications may be sent through the International Criminal Police Organisation (INTERPOL).

3. Any Contracting State may, by decla-

mindre den stat, hvorfra han overføres, anmoder om hans frigivelse.

2. Med undtagelse af de tilfælde, hvor anmodningen om overførelse sker i henhold til artikel 34, kan enhver kontraherende stat nægte at give tilladelse til transit

a) af en af de i artikel 6, b) og c), anførte grunde,

b) hvis den pågældende er en af dens egne statsborgere.

3. Såfremt der benyttes lufttransport, gælder følgende bestemmelser:

a) Hvis det ikke er meningen, at landing skal finde sted, kan den stat, hvorfra den pågældende skal overføres, meddele den stat, hvis territorium skal overflyves, at den pågældende overføres i henhold til denne konvention. I tilfælde af uforudset landing har denne meddelelse virkning som en begæring om foreløbig anholdelse i henhold til artikel 32, stk. 2, og der skal fremsættes en formel begæring om transit.

b) Hvis det er meningen, at landing skal finde sted, skal der fremsættes en formel begæring om transit.

Artikel 14

De kontraherende stater kan ikke gøre krav på refusion indbyrdes af udgifter, der er en følge af denne konventions anvendelse.

Kapitel 2

Begæringer om fuldbyrdelse.

Artikel 15

1. Alle anmodninger, der er omhandlet i denne konvention, skal fremsættes skriftligt. De skal tillige med alle meddelelser, som er nødvendige ved anvendelsen af denne konvention, fremsendes enten af justitsministeriet i den begærende stat til justitsministeriet i den anmodede stat eller, såfremt de pågældende kontraherende stater træffer aftale herom, direkte af myndighederne i den begærende stat til myndighederne i den anmodede stat; de skal tilbagesendes gennem de samme myndigheder.

2. I hastende sager kan begæringer og meddelelser sendes gennem den internationale kriminalpolitioorganisation (INTERPOL).

3. Enhver kontraherende stat kan ved at

ration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, give notice of its intention to adopt other rules in regard to the communications referred to in paragraph 1 of this Article.

Article 16

The request for enforcement shall be accompanied by the original, or a certified copy, of the decision whose enforcement is requested and all other necessary documents. The original, or a certified copy, of all or part of the criminal file shall be sent to the requested State, if it so requires. The competent authority of the requesting State shall certify the sanction enforceable.

Article 17

If the requested State considers that the information supplied by the requesting State is not adequate to enable it to apply this Convention, it shall ask for the necessary additional information. It may prescribe a date for the receipt of such information.

Article 18

1. The authorities of the requested State shall promptly inform those of the requesting State of the action taken on the request for enforcement.

2. The authorities of the requested State shall, where appropriate, transmit to those of the requesting State a document certifying that the sanction has been enforced.

Article 19

1. Subject to paragraph 2 of this Article, no translation of requests or of supporting documents shall be required.

2. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to require that requests and supporting documents be accompanied by a translation into its own language or into one of the official languages of the

afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær angive, at den agter at anvende andre regler med hensyn til de i stk. 1 omhandlede meddelelser.

Artikel 16

Anmodningen om fuldbyrdelse skal være ledsaget af en original eller en bekræftet afskrift af den afgørelse, hvis fuldbyrdelse begæres, samt af alle andre nødvendige papirer. Straffesagens akter eller en del af disse skal, i original eller bekræftet genpart, sendes til den anmodede stat, såfremt denne stiller krav herom. Den kompetente myndighed i den begærende stat skal bekræfte, at sanktionen er eksigibel.

Artikel 17

Såfremt den anmodede stat finder, at de af den begærende stat tilvejebragte oplysninger er utilstrækkelige til, at den kan anvende denne konvention, kan den anmode om de fornødne supplerende oplysninger. Den kan fastsætte en tidsfrist for modtagelsen af disse.

Artikel 18

1. Myndighederne i den anmodede stat skal uden forsinkelse underrette myndighederne i den begærende stat om foranstaltninger, der er iværksat i anledning af anmodningen om fuldbyrdelse.

2. Myndighederne i den anmodede stat skal i givet fald til myndighederne i den begærende stat fremsende et dokument, der bekræfter, at sanktionen er fuldbyrdet.

Artikel 19

1. Der kan ikke kræves oversættelse af anmodninger eller bilag hertil, jfr. dog stk. 2.

2. Enhver kontraherende stat kan ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær i forbindelse med undertegnelsen eller med deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument forbeholde sig ret til at kræve, at anmodninger og bilag hertil skal være ledsaget af en oversættelse til dens eget sprog eller til et af Det europæiske Råds officielle

Council of Europe or into such one of those languages as it shall indicate. The other Contracting States may claim reciprocity.

3. This Article shall be without prejudice to any provisions concerning translation of requests and supporting documents that may be contained in agreements or arrangements now in force or that may be concluded between two or more Contracting States.

Article 20

Evidence and documents transmitted in application of this Convention need not be authenticated.

Section 3

Judgments rendered in absentia and "ordonnances pénales"

Article 21

1. Unless otherwise provided in this Convention, enforcement of judgments rendered in absentia and of "ordonnances pénales" shall be subject to the same rules as enforcement of other judgments.

2. Except as provided in paragraph 3, a judgment in absentia for the purposes of this Convention means any judgment rendered by a court in a Contracting State after criminal proceedings at the hearing of which the sentenced person was not personally present.

3. Without prejudice to Article 25, paragraph 2, 26, paragraph 2 and 29, the following shall be considered as judgments rendered after a hearing of the accused:

(a) any judgment in absentia and any "ordonnance pénale" which have been confirmed or pronounced in the sentencing State after opposition by the person sentenced;

(b) any judgment rendered in absentia on appeal, provided that the appeal from the judgment of the court of first instance was lodged by the person sentenced.

Article 22

Any judgments rendered in absentia and any "ordonnances pénales" which have not yet been the subject of appeal or opposition may, as soon as they have been rendered, be transmitted to the requested State for the

sprog eller til et bestemt af disse sprog. De øvrige kontraherende stater kan påberåbe sig gensidighed.

3. Denne artikel berører ikke bestemmelser om oversættelse af begæringer og bilag hertil, der måtte være indeholdt i overenskomster eller ordninger, som er gældende eller bliver indgået mellem to eller flere kontraherende stater.

Artikel 20

Bevismateriale og dokumenter, som fremsendes i medfør af denne konvention, behøver ikke at legaliseres.

Kapitel 3

Udeblivelsesdomme og „ordonnances pénales“.

Artikel 21

1. Medmindre andet er fastsat i denne konvention, er fuldbyrdelse af udeblivelsesdomme og „ordonnances pénales“ undergivet samme regler som fuldbyrdelse af andre domme.

2. Bortset fra bestemmelsen i stk. 3 betyder en udeblivelsesdom i denne konventions forstand enhver dom, der afsiges af en domstol i en kontraherende stat efter en forfølgning i strafferetsplejens former, hvor domfældte ikke har givet personligt møde under domsforhandlingen.

3. Uden at det berører bestemmelserne i artiklerne 25, stk. 2, 26, stk. 2, og 29, betragtes følgende som domme, hvor tiltalte har givet møde:

a) Enhver udeblivelsesdom og enhver „ordonnance pénale“, som er stadfæstet eller afsagt i den dømmende stat efter, at domfældte har gjort indsigelse.

b) Enhver udeblivelsesdom afsagt af en appelinstans, forudsat at den i første instans afsagte dom er appelleret af domfældte.

Artikel 22

Enhver udeblivelsesdom og enhver „ordonnance pénale“, som endnu ikke har været genstand for appel eller indsigelse, kan, så snart den er afsagt, fremsendes til den anmodede stat med henblik på underretning

purpose of notification and with a view to enforcement.

Article 23

1. If the requested State sees fit to take action on the request to enforce a judgment rendered in absentia or an "ordonnance pénale", it shall cause the person sentenced to be personally notified of the decision rendered in the requesting State.

2. In the notification to the person sentenced information shall also be given:

(a) that a request for enforcement has been presented in accordance with this Convention;

(b) that the only remedy available is an opposition as provided for in Article 24 of this Convention;

(c) that the opposition must be lodged with such authority as may be specified; that for the purposes of its admissibility the opposition is subject to the provisions of Article 24 of this Convention; and that the person sentenced may ask to be heard by the authorities of the sentencing State;

(d) that, if no opposition is lodged within the prescribed period, the judgment will, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after a hearing of the accused.

3. A copy of the notification shall be sent promptly to the authority which requested enforcement.

Article 24

1. After notice of the decision has been served in accordance with Article 23, the only remedy available to the person sentenced shall be an opposition. Such opposition shall be examined, as the person sentenced chooses, either by the competent court in the requesting State or by that in the requested State. If the person sentenced expresses no choice, the opposition shall be examined by the competent court in the requested State.

2. In the cases specified in the preceding paragraph, the opposition shall be admissible if it is lodged with the competent authority of the requested State within a period of 30 days from the date on which the notice was served. This period shall be reckoned in accordance with the relevant rules of

af den pågældende og eventuel fuldbyrdelse.

Artikel 23

1. Såfremt den anmodede stat finder grundlag for at fremme en anmodning om fuldbyrdelse af en udeblivelsesdom eller en „ordonnance pénale“, skal den drage omsorg for, at domfældte bliver personligt underrettet om den afgørelse, der er truffet i den begærende stat.

2. I underretningen til domfældte skal der også gives oplysning om:

a) at en anmodning om fuldbyrdelse er fremsat i henhold til denne konvention,

b) at det eneste anvendelige retsmiddel heroverfor er en indsigelse i henhold til bestemmelserne i denne konventions artikel 24,

c) at indsigelsen skal afgives til den myndighed, som oplyses over for ham, at indsigelsen for at blive behandlet skal være i overensstemmelse med betingelserne i artikel 24 i denne konvention, og at domfældte kan anmode om at få sagen behandlet af myndighederne i den dømmende stat,

d) at dommen, såfremt der ikke fremsættes indsigelse inden udløbet af den fastsatte tidsfrist, fuldt ud i forhold til denne konvention vil blive anset for afsagt efter, at tiltalte har givet møde.

3. En genpart af underretningen skal uden ophold sendes til den myndighed, der har anmodet om fuldbyrdelse.

Artikel 24

1. Efter at underretning er sket i overensstemmelse med artikel 23, er det eneste anvendelige retsmiddel for domfældte en indsigelse. En sådan indsigelse skal efter domfældtes valg behandles enten af den kompetente domstol i den begærende stat eller af den kompetente domstol i den anmodede stat. Såfremt domfældte ikke gør brug af sin adgang til at vælge, skal indsigelsen behandles af den kompetente domstol i den anmodede stat.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde skal indsigelsen behandles, såfremt den er indgivet til den kompetente myndighed i den anmodede stat inden for en frist af 30 dage fra den dag, hvor underretningen blev givet. Denne frist skal beregnes efter de pågældende lovregler i den anmodede stat. Den

the law of the requested State. The competent authority of that State shall promptly notify the authority which made the request for enforcement.

Article 25

1. If the opposition is examined in the requesting State, the person sentenced shall be summoned to appear in that State at the new hearing of the case. Notice to appear shall be personally served not less than 21 days before the new hearing. This period may be reduced with the consent of the person sentenced. The new hearing shall be held before the court which is competent in the requesting State and in accordance with the procedure of that State.

2. If the person sentenced fails to appear personally or is not represented in accordance with the law of the requesting State, the court shall declare the opposition null and void and its decision shall be communicated to the competent authority of the requested State. The same procedure shall be followed if the court declares the opposition inadmissible. In both cases, the judgment rendered in absentia or the "ordonnance pénale" shall, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after a hearing of the accused.

3. If the person sentenced appears personally or is represented in accordance with the law of the requesting State and if the opposition is declared admissible, the request for enforcement shall be considered as null and void.

Article 26

1. If the opposition is examined in the requested State the person sentenced shall be summoned to appear in that State at the new hearing of the case. Notice to appear shall be personally served not less than 21 days before the new hearing. This period may be reduced with the consent of the person sentenced. The new hearing shall be held before the court which is competent in the requested State and in accordance with the procedure of that State.

2. If the person sentenced fails to appear personally or is not represented in accordance with the law of the requested State, the court shall declare the opposition null

kompetente myndighed i denne stat skal uden ophold underrette den myndighed, der har fremsat begæringen om fuldbyrdelse.

Artikel 25

1. Såfremt indsigelsen behandles i den begærende stat, skal domfældte tilsiges til at møde i denne stat ved sagens nye domsforhandling. Tilsigelse til at møde skal forkynnes personligt mindst 21 dage før den nye domsforhandling. Denne frist kan afkortes med domfældtes samtykke. Den nye domsforhandling skal ske for den domstol, der er kompetent i den begærende stat, og i overensstemmelse med denne stats retsplejeregler.

2. Såfremt domfældte undlader at give personligt møde eller ikke er repræsenteret i overensstemmelse med den begærende stats lovgivning, skal retten erklære indsigelsen ugyldig, og dens afgørelse skal meddeles til den kompetente myndighed i den anmodede stat. Den samme fremgangsmåde skal følges, hvis retten bestemmer, at indsigelsen ikke kan behandles. I begge tilfælde anses i alle forhold vedrørende denne konvention udeblivelsesdommen eller den pågældende „ordonnance pénale“ for udfærdiget efter, at tiltalte har givet møde.

3. Såfremt domfældte giver personligt møde eller er repræsenteret i overensstemmelse med den begærende stats lovgivning, og indsigelsen optages til behandling, skal anmodningen om fuldbyrdelse anses for bortfaldet.

Artikel 26

1. Såfremt indsigelsen behandles i den anmodede stat, skal domfældte tilsiges til at møde i denne stat ved sagens nye domsforhandling. Tilsigelse til at møde skal forkynnes personligt mindst 21 dage før den nye domsforhandling. Denne frist kan afkortes med domfældtes samtykke. Den nye domsforhandling skal ske for den domstol, der er kompetent i den anmodede stat, og i overensstemmelse med denne stats retsplejeregler.

2. Såfremt domfældte undlader at give personligt møde eller ikke er repræsenteret i overensstemmelse med den anmodede stats lovgivning, skal retten erklære indsigelsen

and void. In that event, and if the court declares the opposition inadmissible, the judgment rendered in absentia or the "ordonnance pénale" shall, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after a hearing of the accused.

3. If the person sentenced appears personally or is represented in accordance with the law of the requested State, and if the opposition is admissible, the act shall be tried as if it had been committed in that State. Preclusion of proceedings by reason of lapse of time shall, however, in no circumstances be examined. The judgment rendered in the requesting State shall be considered null and void.

4. Any step with a view to proceedings or a preliminary enquiry, taken in the sentencing State in accordance with its law and regulations, shall have the same validity in the requested State as if it had been taken by the authorities of that State, provided that assimilation does not give such steps a greater evidential weight than they have in the requesting State.

Article 27

For the purpose of lodging an opposition and for the purpose of the subsequent proceedings, the person sentenced in absentia or by an "ordonnance pénale" shall be entitled to legal assistance in the cases and on the conditions prescribed by the law of the requested State and, where appropriate, of the requesting State.

Article 28

Any judicial decisions given in pursuance of Article 26, paragraph 3, and enforcement thereof, shall be governed solely by the law of the requested State.

Article 29

If the person sentenced in absentia or by an "ordonnance pénale" lodges no opposition, the decision shall, for the entire purposes of this Convention, be considered as having been rendered after the hearing of the accused.

Article 30

National legislations shall be applicable in

ugyldig. I dette tilfælde, og hvor retten bestemmer, at indsigelsen ikke kan behandles, skal i alle forhold vedrørende denne konvention udeblivelsesdommen eller den pågældende „ordonnance pénale“ anses for udfærdiget efter, at tiltalte har givet møde.

3. Såfremt domfældte giver personligt møde eller er repræsenteret i overensstemmelse med den anmodede stats lovgivning, og indsigelsen optages til behandling, skal handlingen bedømmes, som om den var begået i denne stat. Spørgsmålet om strafforfølgningens ophør på grund af forældelse skal dog aldrig kunne behandles. Den i den begærende stat afsagte dom skal anses for bortfaldet.

4. Ethvert skridt med henblik på retsforfølgning eller forudgående undersøgelse, der er foretaget i den dømmende stat i overensstemmelse med dens love og administrative forskrifter, har samme gyldighed i den anmodede stat, som om det var foretaget af denne stats myndigheder, forudsat at denne ligestilling ikke giver sådanne skridt større beviskraft, end de har i den begærende stat.

Artikel 27

Med henblik på indgivelse af en indsigelse og under den senere retssag har den, der er dømt ved en udeblivelsesdom eller gennem en „ordonnance pénale“, ret til juridisk bistand i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat i lovgivningen i den anmodede stat og, i givet fald, i den begærende stat.

Artikel 28.

De retslige afgørelser, der træffes i medfør af artikel 26, stk. 3, samt deres fuldbyrdelse sker alene på grundlag af lovgivningen i den anmodede stat.

Artikel 29.

Såfremt den, der er dømt ved en udeblivelsesdom eller gennem en „ordonnance pénale“, ikke indgiver nogen indsigelse, skal afgørelsen i alle forhold vedrørende denne konvention anses for udfærdiget efter, at tiltalte har givet møde.

Artikel 30.

De enkelte landes interne lovgivning fin-

the matter of reinstatement if the sentenced person, for reasons beyond his control, failed to observe the time-limits laid down in Articles 24, 25 and 26 or to appear personally at the hearing fixed for the new examination of the case.

Section 4

Provisional measures

Article 31

If the sentenced person is present in the requesting State after notification of the acceptance of its request for enforcement of a sentence involving deprivation of liberty is received, that State may, if it deems it necessary in order to ensure enforcement, arrest him with a view to his transfer under the provisions of Article 43.

Article 32

1. When the requesting State has requested enforcement, the requested State may arrest the person sentenced:

(a) if, under the law of the requested State, the offence is one which justifies remand in custody, and

(b) if there is a danger of abscondence or, in case of a judgment rendered in absentia, a danger of secretion of evidence.

2. When the requesting State announces its intention to request enforcement, the requested State may, on application by the requesting State, arrest the person sentenced, provided that requirements under (a) and (b) of the preceding paragraph are satisfied. The said application shall state the offence which led to the judgment and the time and place of its perpetration, and contain as accurate a description as possible of the person sentenced. It shall also contain a brief statement of the facts on which the judgment is based.

Article 33

1. The person sentenced shall be held in custody in accordance with the law of the requested State; the law of that State shall also determine the conditions on which he may be released.

der anvendelse med hensyn til oprejsning, hvor domfældte af grunde, han ikke er herre over, har undladt at overholde de i artiklerne 24-26 fastsatte tidsfrister eller at give personligt møde under den domsforhandling, der berammes til den nye behandling af sagen.

Kapitel 4

Foreløbige foranstaltninger.

Artikel 31

Såfremt domfældte er til stede i den begærende stat, efter at der er modtaget meddelelse om, at denne stats begæring om fuldbyrdelse af en dom, der medfører frihedsberøvelse, er imødekommet, kan denne stat, såfremt den anser det for nødvendigt for at sikre dommens fuldbyrdelse, anholde og fængsle ham med henblik på hans overførelse i henhold til bestemmelserne i artikel 43.

Artikel 32

1. Når den begærende stat har anmodet om fuldbyrdelse, kan den anmodede stat anholde og fængsle domfældte:

a) såfremt den anmodede stats lovgivning hjemler varetægtsfængsling for en sådan lovovertrædelse og

b) der er fare for flugt eller — hvor det drejer sig om en udeblivelsesdom — fare for svækkelse af bevis.

2. Når den begærende stat tilkendegiver, at den agter at fremsætte begæring om fuldbyrdelse, kan den anmodede stat på den begærende stats anmodning anholde og fængsle domfældte, forudsat at de i stk. 1, a) og b), indeholdte betingelser er opfyldt. Den nævnte anmodning skal oplyse om den lovovertrædelse, der ligger til grund for dommen, og tidspunktet og stedet, hvor den blev begået, samt indeholde en så nøjagtig beskrivelse af domfældte som muligt. Den skal ligeledes indeholde en kort redegørelse for de faktiske omstændigheder, som dommen hviler på.

Artikel 33

1. For varetægtsopholdet gælder reglerne i den anmodede stats lovgivning; denne stats lovgivning er også afgørende med hensyn til betingelserne for hans løsladelse.

2. The person in custody shall in any event be released:

(a) after a period equal to the period of deprivation of liberty imposed in the judgment;

(b) if he was arrested in pursuance of Article 32, paragraph 2, and the requested State did not receive, within 18 days from the date of the arrest, the request together with the documents specified in Article 16.

Article 34

1. A person held in custody in the requested State in pursuance of Article 32 who is summoned to appear before the competent court in the requesting State in accordance with Article 25 as a result of the opposition he has lodged, shall be transferred for that purpose to the territory of the requesting State.

2. After transfer, the said person shall not be kept in custody by the requesting State if the condition set out in Article 33, paragraph 2 (a), is met or if the requesting State does not request enforcement of a further sentence. The person shall be promptly returned to the requested State unless he has been released.

Article 35.

1. A person summoned before the competent court of the requesting State as a result of the opposition he has lodged shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out of a sentence or detention order nor shall he for any other reason be restricted in his personal freedom for any act or offence which took place prior to his departure from the territory of the requested State and which is not specified in the summons unless he expressly consents in writing. In the case referred to in Article 34, paragraph 1, a copy of the statement of consent shall be sent to the State from which he has been transferred.

2. The effects provided for in the preceding paragraph shall cease when the person summoned, having had the opportunity to do so, has not left the territory of the requesting State during 15 days after the date of the decision following the hearing

2. Den varetægtsfængslede skal under alle omstændigheder løslades:

a) efter forløbet af en tid, der svarer til længden af den frihedsberøvelse, der er fastsat i dommen,

b) såfremt han er anholdt og fængslet i henhold til artikel 32, stk. 2, og den anmodede stat ikke inden 18 dage fra datoen for anholdelsen har modtaget anmodningen tillige med de i artikel 16 nævnte dokumenter.

Artikel 34

1. En person, der er varetægtsfængslet i den anmodede stat i medfør af artikel 32, og som tilsiges til at møde for den kompetente domstol i den begærende stat i henhold til artikel 25 som følge af den indsigelse, han har indgivet, skal med henblik herpå overføres til den begærende stats territorium.

2. Den pågældende skal efter overførelsen ikke holdes i forvaring af den begærende stat, såfremt den i artikel 33, stk. 2 a), indeholdte betingelse er opfyldt, eller såfremt den begærende stat ikke anmoder om fuldbyrdelse af en ny straffedom. Den pågældende skal straks sendes tilbage til den anmodede stat, medmindre han er løsladt.

Artikel 35

1. En person, der er tilsagt til at møde for den kompetente domstol i den begærende stat som følge af en indsigelse, han har indgivet, kan ikke sigtes, tiltales, domfældes eller fængsles med henblik på fuldbyrdelsen af en straf eller sikkerhedsforanstaltning eller i øvrigt underkastes nogen anden begrænsning i sin personlige frihed på grund af en handling eller lovovertrædelse, som har fundet sted, før han forlod den anmodede stats territorium, og som ikke er nævnt i tilsigelsen, medmindre han udtrykkeligt giver skriftligt samtykke hertil. I det i artikel 34, stk. 1, omhandlede tilfælde skal der fremsendes en genpart af hans erklæring om samtykke til den stat, hvorfra han er overført.

2. De i stk. 1 nævnte virkninger ophører, når den tilsagte person, uanset at han har haft mulighed herfor, ikke har forladt den begærende stats territorium inden for et tidsrum af 15 dage fra datoen for den afgørelse, der træffes efter den domsforhandling,

for which he was summoned to appear or if he returns to that territory after leaving it without being summoned anew.

Article 36.

1. If the requesting State has requested enforcement of a confiscation of property, the requested State may provisionally seize the property in question, on condition that its own law provides for seizure in respect of similar facts.

2. Seizure shall be carried out in accordance with the law of the requested State which shall also determine the conditions on which the seizure may be lifted.

Section 5

Enforcement of sanctions

(a) General clauses

Article 37

A sanction imposed in the requesting State shall not be enforced in the requested State except by a decision of the court of the requested State. Each Contracting State may, however, empower other authorities to take such decisions if the sanction to be enforced is only a fine or a confiscation and if these decisions are susceptible of appeal to a court.

Article 38

The case shall be brought before the court or the authority empowered under Article 37 if the requested State sees fit to take action on the request for enforcement.

Article 39

1. Before a court takes a decision upon a request for enforcement the sentenced person shall be given the opportunity to state his views. Upon application he shall be heard by the court either by letters rogatory or in person. A hearing in person must be granted following his express request to that effect.

2. The court may, however, decide on the acceptance of the request for enforcement in

hvortil han var tilsagt, eller såfremt han uden at være indstævnet på ny vender tilbage til dette territorium efter at have forladt det.

Artikel 36

1. Såfremt den begærende stat har begæret fuldbyrdelse af konfiskation af genstande, kan den anmodede stat midlertidigt beslaglægge disse, forudsat at dens egen lovgivning hjemler adgang til beslaglæggelse under tilsvarende omstændigheder.

2. Beslaglæggelse skal gennemføres i overensstemmelse med den anmodede stats lovgivning, som også er afgørende med hensyn til betingelserne for ophævelse af beslaglæggelsen.

Kapitel 5

Fuldbyrdelse af sanktioner.

a) Almindelige bestemmelser.

Artikel 37

En sanktion idømt i den begærende stat kan ikke fuldbyrdes i den anmodede stat, medmindre der foreligger en domstolsafgørelse i den sidstnævnte stat. Enhver kontraherende stat kan dog bemyndige andre myndigheder til at træffe sådanne afgørelser, såfremt den sanktion, der skal fuldbyrdes, kun er en bøde eller konfiskation, og såfremt disse afgørelser kan indankes for domstolene.

Artikel 38

Sagen skal indbringes for retten eller for den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed, såfremt den anmodede stat finder grundlag for at fremme anmodningen om fuldbyrdelse.

Artikel 39

1. Før en domstol træffer afgørelse vedrørende en anmodning om fuldbyrdelse, skader gives domfældte lejlighed til at fremsætte sine synspunkter. På begæring skal domfældte have lejlighed til at udtale sig enten ved hjælp af en retsanmodning eller personligt for retten. En udtrykkelig begæring om lejlighed til personligt at udtale sig skal imødekommes.

2. Retten kan dog træffe beslutning vedrørende imødekommelsen af anmodningen

the absence of a sentenced person requesting a personal hearing if he is in custody in the requesting State. In these circumstances any decision as to the substitution of the sanction under Article 44 shall be adjourned until, following his transfer to the requested State, the sentenced person has been given the opportunity to appear before the court.

Article 40

1. The court, or in the cases referred to in Article 37, the authority empowered under the same Article, which is dealing with the case shall satisfy itself:

(a) That the sanction whose enforcement is requested was imposed in a European criminal judgment;

(b) that the requirements of Article 4 are met;

(c) that the condition laid down in Article 6 (a) is not fulfilled or should not preclude enforcement;

(d) that enforcement is not precluded by Article 7;

(e) that, in case of a judgment rendered in absentia or an "ordonnance pénale" the requirements of Section 3 of this Part are met.

2. Each Contracting State may entrust to the court or the authority empowered under Article 37 the examination of other conditions of enforcement provided for in this Convention,

Article 41

The judicial decisions taken in pursuance of the present section with respect to the requested enforcement and those taken on appeal from decisions by the administrative authority referred to in Article 37, shall be appealable.

Article 42

The requested State shall be bound by the findings as to the facts insofar as they are stated in the decision or insofar as it is impliedly based on them.

(b) *Clauses relating specifically to enforcement of sanctions involving deprivation of liberty*

om fuldbyrdelse, uden at en domfældt, der har anmodet om lejlighed til personligt at udtale sig, er til stede, såfremt han er frihedsberøvet i den begærende stat. I disse tilfælde skal afgørelsen om omsætningen af sanktionen i henhold til artikel 44 udsættes, indtil domfældte efter at være overført til den anmodede stat har haft lejlighed til at give møde for retten.

Artikel 40

1. Den domstol eller myndighed i henhold til artikel 37, der behandler sagen, skal forvise sig om:

a) at den sanktion, hvis fuldbyrdelse begæres, er idømt ved en europæisk straffedom,

b) at betingelserne i artikel 4 er opfyldt,

c) at den i artikel 6, a), fastsatte betingelse ikke er opfyldt eller ikke bør udelukke fuldbyrdelse,

d) at fuldbyrdelse ikke er udelukket i medfør af artikel 7,

e) at betingelserne i dette afsnits kapitel 3, såfremt det drejer sig om en udeblivelsesdom eller en „ordonnance pénale“, er opfyldt.

2. Enhver kontraherende stat kan pålægge retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed at undersøge andre i denne konvention fastsatte betingelser for fuldbyrdelse.

Artikel 41

Der skal være mulighed for appel af de retslige afgørelser, som efter dette kapitel træffes om fuldbyrdelse, samt af de afgørelser, der træffes efter påanke af den i artikel 37 omhandlede administrative myndigheds afgørelse.

Artikel 42

Den anmodede stat er bundet af resultaterne med hensyn til sagens faktiske omstændigheder i det omfang, hvori de er anført i afgørelsen, eller i det omfang denne forudsætningsvis bygger på dem.

b) *Bestemmelser specielt vedrørende fuldbyrdelse af sanktioner, der medfører frihedsberøvelse.*

F.t.l. om international fuldbyrdelse af straf m.v.

Article 43

When the sentenced person is detained in the requesting State he shall, unless the law of that State otherwise provides, be transferred to the requested State as soon as the requesting State has been notified of the acceptance of the request for enforcement.

Article 44

1. If the request for enforcement is accepted, the court shall substitute for the sanction involving deprivation of liberty imposed in the requesting State a sanction prescribed by its own law for the same offence. This sanction may, subject to the limitations laid down in paragraph 2, be of a nature or duration other than that imposed in the requesting State. If this latter sanction is less than the minimum which may be pronounced under the law of the requested State, the court shall not be bound by that minimum and shall impose a sanction corresponding to the sanction imposed in the requesting State.

2. In determining the sanction, the court shall not aggravate the penal situation of the person sentenced as it results from the decision delivered in the requesting State.

3. Any part of the sanction imposed in the requesting State and any term of provisional custody, served by the person sentenced subsequent to the sentence shall be deducted in full. The same shall apply in respect of any period during which the person sentenced was remanded in custody in the requesting State before being sentenced insofar as the law of that State so requires.

4. Any Contracting State may, at any time, deposit with the Secretary General of the Council of Europa a declaration which confers on it in pursuance of the present Convention the right to enforce a sanction involving deprivation of liberty of the same nature as that imposed in the requesting State even if the duration of that sanction exceeds the maximum provided for by its national law for a sanction of the same nature. Nevertheless, this rule shall only be applied in cases where the national law of this State allows, in respect of the same offence, for the imposition of a sanction of at least the same duration as that imposed in

Artikel 43

I tilfælde, hvor domfældte er frihedsberøvet i den begærende stat, skal han, medmindre denne stats lovgivning bestemmer andet, overføres til den anmodede stat, så snart den begærende stat har modtaget underretning om, at begæringen om fuldbyrdelse er imødekommet.

Artikel 44

1. Såfremt begæringen om fuldbyrdelse imødekommes, skal retten i stedet for den frihedsberøvende sanktion, der er idømt i den begærende stat, fastsætte en i dens egen lovgivning for den samme lovovertrædelse hjemlet sanktion. Med forbehold af de i stk. 2 fastsatte begrænsninger kan denne sanktion være af en anden art eller længde end den, der er idømt i den begærende stat. Såfremt den sidstnævnte sanktion ligger under den mindstestraf, der kan idømmes i henhold til den anmodede stats lovgivning, er retten ikke bundet af denne mindstestraf, men skal idømme en sanktion, der svarer til den, der er idømt i den begærende stat.

2. Ved sanktionens fastsættelse må retten ikke forværre domfældtes strafferetlige situation, således som den følger af den i den begærende stat trufne afgørelse.

3. Enhver del af den i den begærende stat idømte sanktion og enhver foreløbig frihedsberøvelse, der er udstået af domfældte efter dommens afsigelse, skal fratrækkes fuldt ud. Det samme gælder med hensyn til ethvert tidsrum, i hvilket domfældte har været undergivet varetægtsfængsling i den begærende stat før domfældelsen, for så vidt dette følger af denne stats lovgivning.

4. Enhver kontraherende stat kan når som helst hos Det europæiske Råds generalsekretær deponere en erklæring, som giver den ret til i medfør af denne konvention at fuldbyrde en frihedsberøvende sanktion af samme art som den, der er idømt i den begærende stat, selv om denne sanktions længde overstiger det maksimum, der er fastsat i dens nationale lovgivning for en sanktion af samme art. Denne regel finder dog kun anvendelse i tilfælde, hvor den pågældende stats nationale lovgivning hjemler adgang til for den samme lovovertrædelse at idømme en sanktion af mindst samme længde som den, der er idømt i den

the requesting State but which is of a more severe nature. The sanction imposed under this paragraph may, if its duration and purpose so require, be enforced in a penal establishment intended for the enforcement of sanctions of another nature.

(c) Clauses relating specifically to enforcement of fines and confiscations

Article 45

1. If the request for enforcement of a fine or confiscation of a sum of money is accepted, the court or the authority empowered under Article 37 shall convert the amount thereof into the currency of the requested State at the rate of exchange ruling at the time when the decision is taken. It shall thus fix the amount of the fine, or the sum to be confiscated, which shall nevertheless not exceed the maximum sum fixed by its own law for the same offence, or failing such a maximum, shall not exceed the maximum amount customarily imposed in the requested State in respect of a like offence.

2. However, the court or the authority empowered under Article 37 may maintain up to the amount imposed in the requesting State the sentence of a fine or of a confiscation when such a sanction is not provided for by the law of the requested State for the same offence, but this law allows for the imposition of more severe sanctions. The same shall apply if the sanction imposed in the requesting State exceeds the maximum laid down in the law of the requested State for the same offence, but this law allows for the imposition of more severe sanctions.

3. Any facility as to time of payment or payment by instalments, granted in the requesting State, shall be respected in the requested State.

Article 46

1. When the request for enforcement concerns the confiscation of a specific object, the court or the authority empowered under Article 37 may order the confiscation of that object only insofar as such confiscation

begærende stat, men som er af strengere art. Den i henhold til denne bestemmelse idømte sanktion kan, såfremt dens længde og formål kræver det, afsones i en kriminalanstalt, der er bestemt for fuldbyrdelse af sanktioner af anden art.

c) Bestemmelser, der specielt vedrører fuldbyrdelse af bødestrafte og konfiskation.

Artikel 45

1. Såfremt begæringen om fuldbyrdelse af en bødestraf eller konfiskation af et pengebeløb imødekommes, skal retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed omsætte det pågældende beløb til den anmodede stats møntenhed efter den gældende vekselkurs på det tidspunkt, da afgørelsen træffes. Den skal således fastsætte bødebeløbet eller det beløb, der skal konfiskeres, men kan dog ikke overskride det maksimumsbeløb, der er fastsat i dens egen lovgivning for samme lovovertrædelse, eller — såfremt der ikke er fastsat noget maksimumsbeløb — det højeste beløb, som normalt pålægges i den anmodede stat for en tilsvarende lovovertrædelse.

2. Retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed kan dog opretholde bødestraf eller konfiskation indtil det i den begærende stat pålagte bødebeløb eller konfiskationsbeløb, hvor en sådan sanktion ikke er hjemlet i den anmodede stats lovgivning for den samme lovovertrædelse, men denne lovgivning giver mulighed for pålæggelse af strengere sanktioner. Det samme gælder, såfremt den i den begærende stat pålagte sanktion overstiger det maksimumsbeløb, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning for den samme lovovertrædelse, men hvor denne lovgivning giver mulighed for pålæggelse af strengere sanktioner.

3. Enhver lempelse med hensyn til tidspunktet for betalingen eller afdragsvis betaling, der er indrømmet i den begærende stat, skal respekteres af den anmodede stat.

Artikel 46

1. Såfremt begæringen om fuldbyrdelse angår konfiskation af en bestemt genstand, kan retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed kun kræve konfiskation af den pågældende genstand, for så vidt

is authorised by the law of the requested State for the same offence.

2. However, the court or the authority empowered under Article 37 may maintain the confiscation ordered in the requesting State when this sanction is not provided for in the law of the requested State for the same offence but this law allows for the imposition of more severe sanctions.

Article 47

1. The proceeds of fines and confiscations shall be paid into the public funds of the requested State without prejudice to any rights of third parties.

2. Property confiscated which is of special interest may be remitted to the requesting State if its so requires.

Article 48

If a fine cannot be exacted, a court of the requested State may impose an alternative sanction involving deprivation of liberty insofar as the laws of both States so provide in such cases unless the requesting State expressly limited its request to exacting of the fine alone. If the court decides to impose an alternative sanction involving deprivation of liberty, the following rules shall apply:

(a) If conversion of a fine into a sanction involving deprivation of liberty is already prescribed either in the sentence pronounced in the requesting State or directly in the law of that State, the court of the requested State shall determine the nature and length of such sanction in accordance with the rules laid down by its own law. If the sanction involving deprivation of liberty already prescribed in the requesting State is less than the minimum which may be imposed under the law of the requested State, the court shall not be bound by that minimum and shall impose a sanction corresponding to the sanction prescribed in the requesting State. In determining the sanction the court shall not aggravate the penal situation of the person sentenced as it results from the decision delivered in the requesting State.

en sådan konfiskation er hjemlet i den anmodede stats lovgivning for den samme lovovertrædelse.

2. Retten eller den i henhold til artikel 37 udpegede myndighed kan dog opretholde den i den begærende stat fastsatte konfiskation, hvor denne sanktion ikke er hjemlet i den anmodede stats lovgivning for den samme lovovertrædelse, men denne lovgivning giver mulighed for idømmelse af strengere sanktioner.

Artikel 47

1. Provenuet af bøder og konfiskation skal indbetales til statskassen i den anmodede stat med respekt af tredjemands rettigheder.

2. Konfiskerede genstande, der repræsenterer en særlig interesse, kan tilbagesendes til den begærende stat efter dennes anmodning.

Artikel 48

Såfremt en bøde ikke kan inddrives, kan retten i den anmodede stat idømme en forvandlingsstraf, der medfører frihedsberøvelse, for så vidt begge staters lovgivning indeholder hjemmel hertil i sådanne tilfælde, medmindre den begærende stat udtrykkeligt har begrænset sin anmodning til alene at gælde inddrivelse af bøden. Såfremt retten beslutter at pålægge en forvandlingsstraf, der medfører frihedsberøvelse, gælder følgende regler:

a) Såfremt forvandling af en bødestraf til en straf, der medfører frihedsberøvelse, allerede er foreskrevet enten i den i den begærende stat afsagte dom eller direkte i denne stats lovgivning, skal retten i den anmodede stat fastsætte denne sanktions art og længde i henhold til de i dens egen lovgivning fastsatte regler. Såfremt den frihedsberøvende sanktion, der allerede er fastsat i den begærende stat, ligger under den mindstestraf, der kan idømmes i henhold til den anmodede stats lovgivning, er retten ikke bundet af denne mindstestraf, men skal idømme en sanktion, der svarer til den i den begærende stat pålagte sanktion. Ved sanktionens fastsættelse må retten ikke forværre domfældtes strafferetlige situation, således som den følger af den i den begærende stat truffene afgørelse.

(b) In all other cases the court of the requested State shall convert the fine in accordance with its own law, observing the limits prescribed by the law of the requesting State.

(d) *Clauses relating specifically to enforcement of disqualification*

Article 49

1. Where a request for enforcement of a disqualification is made such disqualification imposed in the requesting State may be given effect in the requested State only if the law of the latter State allows for disqualification for the offence in question.

2. The court dealing with the case shall appraise the expediency of enforcing the disqualification in the territory of its own State.

Article 50

1. If the court orders enforcement of the disqualification it shall determine the duration thereof within the limits prescribed by its own law, but may not exceed the limits laid down in the sentence imposed in the requesting State.

2. The court may order the disqualification to be enforced in respect of some only of the rights whose loss or suspension has been pronounced.

Article 51

Article 11 shall not apply to disqualifications.

Article 52

The requested State shall have the right to restore to the person sentenced the rights of which he has been deprived in accordance with a decision taken in application of this section.

PART III

International Effects of European Criminal Judgments

Section 1

Ne bis in idem

Article 53

1. A person in respect of whom a European criminal judgment has been rendered

b) I alle andre tilfælde skal retten i den anmodede stat omsætte bøden i overensstemmelse med dens egen lovgivning og under iagttagelse af de i den begærende stats lovgivning foreskrevne rammer.

d) *Bestemmelser, der specielt vedrører fuldbyrdelse af rettighedsfortabelse.*

Artikel 49

1. Når der er anmodet om fuldbyrdelse af en rettighedsfortabelse, kan en sådan retsfølge, der er idømt i den begærende stat, kun gennemføres i den anmodede stat, såfremt den sidstnævnte stats lovgivning indeholder hjemmel til rettighedsfortabelse for den pågældende lovovertrædelse.

2. Den domstol, der behandler sagen, skal vurdere, om det er hensigtsmæssigt at fuldbyrde rettighedsfortabelsen inden for dens egen stats territorium.

Artikel 50

1. Såfremt retten bestemmer fuldbyrdelse af rettighedsfortabelsen, skal den fastsætte varigheden heraf inden for de af dens egen lovgivning fastsatte rammer, men uden at overskride de grænser, der er fastsat i den i den begærende stat afsagte dom.

2. Retten kan begrænse rettighedsfortabelsen til kun at omfatte en del af de rettigheder, hvis varige eller tidsbegrænsede fortabelse er bestemt.

Artikel 51

Artikel 11 finder ikke anvendelse på rettighedsfortabelser.

Artikel 52

Den anmodede stat er berettiget til at lade domfældte generhverve de rettigheder, der er frakendt ham i henhold til en afgørelse truffet i medfør af dette kapitel.

Afsnit III

Europæiske straffedømmes internationale retskraft.

Kapitel 1

Ne bis in idem.

Artikel 53

1. En person, over for hvem en europæisk straffedom er afsagt, kan ikke i en anden

may for the same act neither be prosecuted nor sentenced nor subjected to enforcement of a sanction in another Contracting State:

- (a) if he was acquitted;
- (b) if the sanction imposed:
 - (i) has been completely enforced or is being enforced, or
 - (ii) has been wholly, or with respect to the part not enforced, the subject of a pardon or an amnesty, or
- (iii) can no longer be enforced because of lapse of time;
- (c) if the court convicted the offender without imposing a sanction.

2. Nevertheless, a Contracting State shall not, unless it has itself requested the proceedings, be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* if the act which gave rise to the judgment was directed against either a person or an institution or any thing having public status in that State, or if the subject of the judgment had himself a public status in that State.

3. Furthermore, any Contracting State where the act was committed or considered as such according to the law of that State shall not be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* unless that State has itself requested the proceedings.

Article 54

If new proceedings are instituted against a person who in another Contracting State has been sentenced for the same act, then any period of deprivation of liberty arising from the sentence enforced shall be deducted from the sanction which may be imposed.

Article 55

This Section shall not prevent the application of wider domestic provisions relating to the effect of *ne bis in idem* attached to foreign criminal judgments.

Section 2

Taking into consideration

Article 56

Each Contracting State shall legislate as

kontraherende stat gøres til genstand for retsforfølgning, domfældelse eller fuldbyrdelse af en sanktion for den samme handling:

- a) såfremt han blev frikendt;
- b) såfremt den idømte sanktion:
 - 1) er blevet fuldbyrdet fuldt ud eller er under fuldbyrdelse eller
 - 2) har været genstand for benådning eller amnesti, for så vidt angår hele sanktionen eller den del af den, der ikke er fuldbyrdet, eller
 - 3) ikke længere kan fuldbyrdes på grund af forældelse;
- c) såfremt lovovertræderen er fundet skyldig, uden at der er fastsat nogen sanktion.

2. En kontraherende stat er dog ikke, medmindre den selv har begæret retsforfølgningen, forpligtet til at anerkende *ne bis in idem*-virkningen, såfremt den pådømte handling enten var rettet imod en person med offentlig stilling eller en institution eller andet, der er af offentlig karakter i denne stat, eller såfremt domfældte selv havde en offentlig stilling i denne stat.

3. Yderligere er ingen kontraherende stat, i hvilken handlingen er begået eller anses for begået i henhold til den pågældende stats lovgivning, forpligtet til at anerkende *ne bis in idem*-virkningen, medmindre den pågældende stat selv har begæret retsforfølgning.

Artikel 54

Såfremt der rejses ny sag mod en person, som i en anden kontraherende stat er dømt for den samme handling, skal ethvert tidsrum af frihedsberøvelse, der er udstået i forbindelse med fuldbyrdelse af dommen, fradrages i den sanktion, der måtte blive pålagt.

Artikel 55

Bestemmelserne i dette kapitel forhindrer ikke anvendelse af videregående nationale bestemmelser vedrørende den *ne bis in idem*-virkning, der knyttes til udenlandske straffedomme.

Kapitel 2

Mulighed for at tage tidligere straffedomme i betragtning.

Artikel 56

Enhver kontraherende stat skal gennem-

it deems appropriate to enable its courts when rendering a judgment to take into consideration any previous European criminal judgment rendered for another offence after a hearing of the accused with a view to attaching to this judgment all or some of the effects which its law attaches to judgments rendered in its territory. It shall determine the conditions in which this judgment is taken into consideration.

Article 57

Each Contracting State shall legislate as it deems appropriate to allow the taking into consideration of any European criminal judgment rendered after a hearing of the accused so as to enable application of all or part of a disqualification attached by its law to judgments rendered in its territory. It shall determine the conditions in which this judgment is taken into consideration.

PART IV

Final provisions

Article 58

1. This Convention shall be open to signature by the member States represented on the Committee of Ministers of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 59

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto, provided that the resolution containing such invita-

føre de lovgivningsforanstaltninger, som den anser for egnede for at gøre det muligt for dens domstole ved afsigelse af en dom at tage enhver europæisk straffedom, der tidligere, efter at tiltalte har givet møde, er afsagt for en anden lovovertrædelse, i betragtning med henblik på at tillægge denne dom alle eller nogle af de virkninger, som dens lovgivning tillægger domme afsagt inden for dens eget territorium. Den afgør, under hvilke betingelser den europæiske dom skal tages i betragtning.

Artikel 57

Enhver kontraherende stat skal gennemføre de lovgivningsforanstaltninger, som den anser for egnede for at gøre det muligt at tage enhver europæisk straffedom, der er afsagt, efter at tiltalte har givet møde, i betragtning, således at en rettighedsfortabelse, der efter dens lovgivning er knyttet til domme afsagt inden for dens eget territorium, kan komme helt eller delvis til anvendelse. Den afgør, under hvilke betingelser den europæiske dom skal tages i betragtning.

Afsnit IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 58

1. Denne konvention er åben for undertegnelse af de af Det europæiske Råds medlemsstater, der er repræsenteret i Ministerkomiteen. Den skal ratificeres eller godkendes. Ratifikations- eller godkendelsesdokumenterne skal deponeres hos Det europæiske Råds generalsekretær.

2. Konventionen træder i kraft 3 måneder efter datoen for deponeringen af det tredje ratifikations- eller godkendelsesdokument.

3. For en signatarstat, der senere ratificerer eller godkender konventionen, træder denne i kraft 3 måneder efter datoen for deponeringen af dens ratifikations- eller godkendelsesdokument.

Artikel 59

1. Efter denne konventions ikrafttræden kan Det europæiske Råds ministerkomité opfordre enhver ikke-medlemsstat til at tiltræde konventionen, forudsat at bestemmelsen om en sådan opfordring træffes med

tion receives the unanimous agreement of the members of the Council who have ratified the Convention.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 60

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Contracting State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 66 of this Convention.

Article 61

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, declare that it avails itself of one or more of the reservations provided for in Appendix I to this Convention.

2. Any Contracting State may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. A Contracting State which has made a reservation in respect of any provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other State; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that

enstemmig tilslutning af de medlemmer af rådet, som har ratificeret konventionen.

2. En sådan tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesdokument hos Det europæiske Råds generalsekretær og får virkning 3 måneder efter datoen for deponeringen af dette.

Artikel 60

1. Enhver kontraherende stat kan ved undertegnelsen af denne konvention eller ved deponering af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument angive, på hvilket eller hvilke territorier denne konvention finder anvendelse.

2. Enhver kontraherende stat kan ved deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument eller på et hvilket som helst senere tidspunkt ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær tilkendegive, at den udstrækker denne konvention til et eller flere andre territorier, der er anført i erklæringen, og for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig, eller på hvis vegne den er bemyndiget til at indgå forpligtelser.

3. Enhver erklæring, der er afgivet i medfør af stk. 2, kan, for så vidt angår ethvert i erklæringen anført territorium, trækkes tilbage efter de i denne konventions artikel 66 fastsatte regler.

Artikel 61

1. Enhver kontraherende stat kan ved undertegnelsen af denne konvention eller ved deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument tilkendegive, at den tager et eller flere af de i bilag I til konventionen angivne forbehold.

2. Enhver kontraherende stat kan helt eller delvis tilbagekalde et forbehold, som den har taget i medfør af stk. 1, ved til Det europæiske Råds generalsekretær at afgive en erklæring, der får virkning fra datoen for dens modtagelse.

3. En kontraherende stat, der har taget forbehold med hensyn til en bestemmelse i denne konvention, kan ikke gøre krav på, at en anden kontraherende stat anvender denne bestemmelse. Såfremt der er tale om et delvis eller betinget forbehold, kan den

provision in so far as it has itself accepted it.

Article 62

1. Any Contracting State may at any time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, set out the legal provisions to be included in Appendices II or III to this Convention.

2. Any change of the national provisions listed in Appendices II or III shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe if such a change renders the information in these Appendices incorrect.

3. Any changes made in Appendices II or III in application of the preceding paragraphs shall take effect in each Contracting State one month after the date of their notification by the Secretary General of the Council of Europe.

Article 63

1. Each Contracting State shall, at the time of depositing its instrument of ratification, acceptance or accession supply the Secretary General of the Council of Europe with relevant information on the sanctions applicable in that State and their enforcement, for the purposes of the application of this Convention.

2. Any subsequent change which renders the information supplied in accordance with the previous paragraph incorrect, shall also be notified to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 64

1. This Convention affects neither the rights and the undertakings derived from extradition treaties and international multilateral Conventions concerning special matters, nor provisions concerning matters which are dealt with in the present Convention and which are contained in other existing Conventions between Contracting States.

2. The Contracting States may not conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, except in order to supplement its provisions or facilitate application of the principles embodied in it.

førstnævnte stat dog gøre krav på, at bestemmelsen anvendes i det omfang, hvori den selv har accepteret den.

Artikel 62

1. Enhver kontraherende stat kan når som helst ved at afgive en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær angive de lovbestemmelser, der skal optages i bilag II eller bilag III til denne konvention.

2. Det europæiske Råds generalsekretær skal underrettes om enhver ændring i de i bilag II eller bilag III anførte nationale bestemmelser, såfremt en sådan ændring gør oplysningerne i disse bilag urigtige.

3. Enhver ændring, der sker i bilag II eller bilag III i medfør af stk. 1 og 2, får virkning i den enkelte kontraherende stat 1 måned efter, at Det europæiske Råds generalsekretær har givet underretning om dem.

Artikel 63

1. Enhver kontraherende stat skal med henblik på denne konventions anvendelse samtidig med deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument meddele Det europæiske Råds generalsekretær de fornødne oplysninger om de sanktioner, der anvendes i den pågældende stat, og om, hvorledes de fuldbyrdes.

2. Det europæiske Råds generalsekretær skal ligeledes underrettes om enhver senere ændring, der gør de i medfør af stk. 1 meddelte oplysninger urigtige.

Artikel 64

1. Denne konvention berører hverken de rettigheder og forpligtelser, der følger af udleveringstraktater og internationale, multilaterale konventioner vedrørende særlige forhold, eller bestemmelser vedrørende forhold, der omhandles i denne konvention, og som indeholdes i andre konventioner, der er i kraft mellem kontraherende stater.

2. De kontraherende stater kan kun afslutte bilaterale eller multilaterale overenskomster med hinanden vedrørende de i denne konvention omhandlede forhold med henblik på at supplere dennes bestemmelser eller lette anvendelsen af de deri indeholdte principper.

3. Should two or more Contracting States, however, have already established their relations in this matter on the basis of uniform legislation, or instituted a special system of their own, or should they in future do so, they shall be entitled to regulate those relations accordingly, notwithstanding the terms of this Convention.

4. Contracting States ceasing to apply the terms of this Convention to their mutual relations in this matter shall notify the Secretary General of the Council of Europe to that effect.

Article 65

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 66

1. This Convention shall remain in force indefinitely.

2. Any Contracting State may, insofar as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 67

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States represented on the Committee of Ministers of the Council, and any State that has acceded to this Convention, of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 58 thereof;
- (d) any declaration received in pursuance of Article 19, paragraph 2;
- (e) any declaration received in pursuance of Article 44, paragraph 4;
- (f) any declaration received in pursuance of Article 60;

3. Såfremt to eller flere kontraherende stater imidlertid allerede har reguleret deres indbyrdes forhold på dette område på grundlag af ensartet lovgivning eller ved en særlig ordning, eller skulle de i fremtiden gøre dette, er de berettiget til at regulere deres indbyrdes forhold på dette grundlag uden hensyntagen til bestemmelserne i denne konvention.

4. Kontraherende stater, der ophører med at anvende denne konventions bestemmelser på deres indbyrdes forhold, skal underrette Det europæiske Råds generalsekretær herom.

Artikel 65

Den europæiske kriminalkomité skal holdes underrettet om denne konventions anvendelse og skal efter behov medvirke til en fredelig løsning af enhver vanskelighed, der måtte opstå i forbindelse med dens virke.

Artikel 66

1. Denne konvention gælder uden tidsbegrænsning.

2. Enhver kontraherende stat kan for sit eget vedkommende opsig denne konvention ved en meddelelse til Det europæiske Råds generalsekretær.

3. Opsigelsen træder i kraft 6 måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af meddelelsen.

Artikel 67

Det europæiske Råds generalsekretær skal underrette de af rådets medlemsstater, der er repræsenteret i Ministerkomiteen, og enhver stat, som har tiltrådt denne konvention, om:

- a) enhver undertegnelse,
- b) enhver deponering af et ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument,
- c) enhver ikrafttræden af denne konvention i medfør af artikel 58,
- d) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 19, stk. 2,
- e) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 44, stk. 4,
- f) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 60;

(g) any reservation made in pursuance of the provisions of Article 61, paragraph 1, and the withdrawal of such reservation;

(h) any declaration received in pursuance of Article 62, paragraph 1, and any subsequent notification received in pursuance of that Article, paragraph 2;

(i) any information received in pursuance of Article 63, paragraph 1, and any subsequent notification received in pursuance of that Article, paragraph 2;

(j) any notification concerning the bilateral or multilateral agreements concluded in pursuance of Article 64, paragraph 2, or concerning uniform legislation introduced in pursuance of Article 64, paragraph 3;

(k) any notification received in pursuance of Article 66, and the date on which denunciation takes effect.

Article 68

This Convention and the declarations and notifications authorised thereunder shall apply only to the enforcement of decisions rendered after the entry into force of the Convention between the Contracting States concerned.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, this 28th day of May 1970 in English and French, both texts being equally authoritative in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

Appendix I

Each Contracting State may declare that it reserves the right:

(a) to refuse enforcement, if it considers that the sentence relates to a fiscal or religious offence;

(b) to refuse enforcement of a sanction for an act which according to the law of the requested State could have been dealt with only by an administrative authority;

(c) to refuse enforcement of a European

g) ethvert forbehold taget i medfør af bestemmelserne i artikel 61, stk. 1, samt tilbagekaldelse af et sådant forbehold,

h) enhver erklæring modtaget i henhold til artikel 62, stk. 1, samt enhver senere meddelelse modtaget i henhold til samme artikels stk. 2,

i) enhver oplysning modtaget i henhold til artikel 63, stk. 1, samt enhver senere meddelelse modtaget i henhold til samme artikels stk. 2,

j) enhver meddelelse om bilaterale eller multilaterale overenskomster afsluttet i henhold til artikel 64, stk. 2, eller om ensartet lovgivning indført i henhold til artikel 64, stk. 3,

k) enhver meddelelse modtaget i henhold til artikel 66 samt datoen for opsigelsens ikrafttræden.

Artikel 68

Denne konvention samt de erklæringer og meddelelser, der afgives i henhold hertil, finder kun anvendelse på fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet efter, at konventionen er trådt i kraft mellem de pågældende kontraherende stater.

Til bekræftelse heraf har undertegnede dertil behørigt bemyndigede undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Haag den 28. maj 1970 med engelsk og fransk tekst, som begge har samme gyldighed, i ét eksemplar, som skal opbevares i Det europæiske Råds arkiv. Det europæiske Råds generalsekretær skal fremsende bekræftede genparter til de stater, som undertegner eller tiltræder konventionen.

Bilag I

Enhver kontraherende stat kan ved afgivelse af en erklæring tilkendegive, at den forbeholder sig:

a) at afslå fuldbyrdelse, såfremt den finder, at domfældelsen vedrører en fiskal eller religiøs lovovertrædelse,

b) at afslå fuldbyrdelse af en sanktion for en handling, som ifølge den anmodede stats lovgivning alene kunne have været behandlet af en administrativ myndighed,

c) at afslå fuldbyrdelse af en europæisk

criminal judgment which the authorities of the requesting State rendered on a date when, under its own law, the criminal proceedings in respect of the offence punished by the judgment would have been precluded by the lapse of time;

(d) to refuse the enforcement of sanctions rendered in absentia and "ordonnances pénales" or of one of these categories of decisions only;

(e) to refuse the application of the provisions of Article 8 where this State has an original competence and to recognise in these cases only the equivalence of acts interrupting or suspending time limitation which have been accomplished in the requesting State;

(f) to accept the application of Part III in respect of one of its two sections only.

Appendix II

List of offences other than offences dealt with under criminal law

The following offences shall be assimilated to offences under criminal law:

- in France:
Any unlawful behaviour sanctioned by a "contravention de grande voirie".
- in the Federal Republic of Germany:
Any unlawful behaviour dealt with according to the procedure laid down in Act on violations of Regulations (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) of 24 May 1968 (BGBL 1968, I 481).
- in Italy:
Any unlawful behaviour to which is applicable Act No. 317 of 3 March 1967.

Appendix III

List of "Ordonnances Pénales"

Austria

Strafverfügung (Articles 460-62 of the Code of Criminal Procedure).

straffedom, som myndighederne i den begærende stat afsagde på et tidspunkt, da retsforfølgning af den ved dommen pådømte lovovertrædelse efter dens egen lovgivning ville have været udelukket på grund af forældelse,

d) at afslå fuldbyrdelse af udeblivelsesdomme og „ordonnances pénales“ eller blot af en af disse typer af afgørelser,

e) at nægte anvendelse af bestemmelserne i artikel 8 i tilfælde, hvor den pågældende stat ifølge sin nationale lovgivning har kompetence til at forfølge handlingen, og i disse tilfælde kun betragte handlinger, der er foretaget i den begærende stat, og som dér afbryder eller udsætter en forældelse, som om de var foretaget i den pågældende stat selv,

f) kun at godkende afsnit III, for så vidt angår ét af dets to kapitler.

Bilag II

Fortegnelse over lovovertrædelser, der falder uden for straffelovgivningen.

Følgende lovovertrædelser skal ligestilles med lovovertrædelser efter straffelovgivningen:

- i Frankrig:
Enhver ulovlig adfærd, der sanktioneres med en „contravention de grande voirie“
- i Den tyske Forbundsrepublik:
Enhver ulovlig adfærd, der behandles efter reglerne i lov om overtrædelse af ordensforskrifter (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) af 24. maj 1968 (BGBL 1968, I 481).
- i Italien:
Enhver ulovlig adfærd, der er omfattet af lov nr. 317 af 3. marts 1967.

Bilag III.

Fortegnelse over „ordonnances pénales“.

Ostrig

Strafverfügung (lov om strafferetspleje §§ 460-62).

Denmark

Bødeforelæg or *Udenretlig bødedagelse*
(Article 931 of the Administration of Justice Act).

France

1. *Amende de Composition* (Articles 524-528 of the Code of Criminal Procedure supplemented by Articles R 42—R 50).
2. *Ordonnance pénale* applied only in the departments of the Bas-Rhin, the Haut-Rhin and the Moselle.

Federal Republic of Germany

1. *Strafbefehl* (Articles 407-412 of the Code of Criminal Procedure).
2. *Strafverfügung* (Article 413 of the Code of Criminal Procedure).
3. *Bussgeldbescheid* (Articles 65-66 of Act of 24 May 1968—BGBL 1968 I, 481).

Italy

1. *Decreto penale* (Articles 506-10 of the Code of Criminal Procedure).
2. *Decreto penale* in fiscal matters (Act of 7 January 1929, No. 4).
3. *Decreto penale* in navigational matters (Articles 1242-43 of the Code of Navigation).
4. Decision rendered in pursuance of Act No. 317 of 3 March 1967.

Luxembourg

1. *Ordonnance pénale* (Act of 31 July 1924 on the organisation of "ordonnances pénales").
2. *Ordonnance pénale* (Article 16 of 14 February 1955 on the Traffic on Public Highways).

Norway

1. *Forelegg* (Articles 287-290 of the Act on Judicial Procedure in Penal Cases).
2. *Forenklet forelegg* (Article 31 B of Traffic Code of 18 June 1965).

Sweden

1. *Strafföreläggande* (Chapter 48 of the Code of Procedure).
2. *Föreläggande av ordningsbot* (Chapter 48 of the Code of Procedure).

Denmark

Bødeforelæg eller *udenretlig bødedagelse*,
(retsplejelovens § 931).

Frankrig

1. *Amende de Composition* (lov om strafferetspleje §§ 524-528, sammenholdt med §§ R 42-R 50).
2. *Ordonnance pénale*, der kun anvendes i departementerne Bas-Rhin, Haut-Rhin og Moselle.

Den tyske Forbundsrepublik

1. *Strafbefehl* (lov om strafferetspleje §§ 407-412).
2. *Strafverfügung* (lov om strafferetspleje § 413).
3. *Bussgeldbescheid* (§§ 65-66 i lov af 24. maj 1968 — BGBL 1968 I, 481).

Italien

1. *Decreto penale* (lov om strafferetspleje §§ 506-510).
2. *Decreto penale* i fiskale sager (lov nr. 4 af 7. januar 1929).
3. *Decreto penale* i navigationssager (navigationens lovens §§ 1242-1243).
4. Afgørelse truffet i henhold til lov nr. 317 af 3. marts 1967.

Luxembourg

1. *Ordonnance pénale* (lov af 31. juli 1924 om ordningen af „ordonnances pénales“).
2. *Ordonnance pénale* (§ 16 i færdselsloven af 14. februar 1955).

Norge

1. *Forelegg* (lov om strafferetspleje §§ 287-290).
2. *Forenklet forelegg* (§ 31 B i færdselsloven af 18. juni 1965).

Sverige

1. *Strafföreläggande* (retsplejelovens kap. 48).
2. *Föreläggande av ordningsbot* (retsplejelovens kap. 48).

Switzerland

1. *Strafbefehl* (Aargau, Bâle-Country, Bâle-Town, Schaffhausen, Schwyz, Uri, Zug, Zurich). *Ordonnance pénale* (Fribourg, Valais).
2. *Strafantrag* (Lower Unterwalden).
3. *Strafbescheid* (St. Gallen).
4. *Strafmandat* (Bern, Graubünden, Solothurn, Upper Unterwalden).
5. *Strafverfügung* (Appenzell Outer Rhoden, Glarus, Schaffhausen, Thurgau).
6. *Abwandlungserkenntnis* (Lucerne).
7. *Bussenentscheid* (Appenzell Inner Rhoden).
8. *Ordonnance de condamnation* (Vaud).
9. *Mandat de répression* (Neuchatel).
10. *Avis de contravention* (Geneva, Vaud).
11. *Prononcé préfectoral* (Vaud).
12. *Prononcé de contravention* (Valais).
13. *Decreto di accusa* (Ticino).

Turkey

Ceza Kararnamesi (Articles 386-91 of the Code of Criminal Procedure) and all other decisions by which administrative authorities impose sanctions.

Schweiz

1. *Strafbefehl* (Aargau, Basel (land), Basel (by), Schaffhausen, Schwyz, Uri, Zug, Zürich).
Ordonnance pénale (Fribourg, Valais).
2. *Strafantrag* (Unterwalden le Bas).
3. *Strafbescheid* (St. Gallen).
4. *Strafmandat* (Bern, Graubünden, Solothurn, Unterwalden le Haut).
5. *Strafverfügung* (Appenzell Ausser-Rhoden, Glarus, Schaffhausen, Thurgau).
6. *Abwandlungserkenntnis* (Lucerne).
7. *Bussenentscheid* (Appenzell Inner-Rhoden).
8. *Ordonnance de condamnation* (Vaud).
9. *Mandat de répression* (Neuchatel).
10. *Avis de contravention* (Geneve, Vaud).
11. *Prononcé préfectoral* (Vaud).
12. *Prononcé de contravention* (Valais).
13. *Decreto di accusa* (Ticino).

Tyrkiet

Ceza Kararnamesi (lov om strafferetspleje §§ 386-391) samt alle andre afgørelser, hvorved administrative myndigheder pålægger sanktioner.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Den foreslåede lov tilsigter først og fremmest at forbedre mulighederne for at få dømte danskere overført til afsoning her i landet.

Lovændringen (reglerne i lovens kapitel 2 og 4) vil gøre det muligt for Danmark at ratificere den konvention om overførelse af domfældte, som er undertegnet af Danmark den 21. marts 1983. Der vil nedenfor under pkt. 3 blive redegjort nærmere for hovedlinierne i konventionen, der er optaget som bilag 1 til den foreslåede lov. Denne konvention er allerede ratificeret ikke blot af en række europæiske lande, men også af USA og Canada, og den må således forventes at blive et effektivt humanitært instrument.

Om international fuldbyrdelse af straf m.v. findes der allerede regler i *den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger*. Denne konvention – der er optaget som bilag 2 til lovforslaget – er ratificeret af Danmark og gennemført i dansk ret ved lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme (bilag 3 til lovforslaget). Det er fundet hensigtsmæssigt at samle reglerne om international straffuldbyrdelse i en lov, og reglerne i 1970-loven er derfor med redaktionelle ændringer indarbejdet i det foreliggende lovforslag (kapitel 3 og 4).

Om *nordisk straffuldbyrdelse* findes regler i lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. Denne lov er fællesnordisk og har derfor ikke kunnet indarbejdes i det foreliggende lovforslag. Den særlige nordiske lov opretholdes ved lovforslaget.

Lovforslaget giver endvidere justitsministeren mulighed for at indgå *bilaterale aftaler* om overførelse af strafafsonere, ligesom muligheden for i *enkelt-sager* at gennemføre international straffuldbyrdelse opretholdes.

2. Gældende regler om international straffuldbyrdelse

2.1. Afsoning i et fremmed land kan af flere grunde give problemer: Sproglige vanskeligheder kan føre til, at den pågældende føler sig isoleret og være en hindring for den pågældendes deltagelse i undervisning m.v. Den omstændighed, at straffen udstås et sted, hvor den dømtes pårørende i almindelighed ikke har mulighed for at besøge ham, vil også medføre en særlig psykisk belastning for den pågældende. Bl.a. disse omstændigheder samt det forhold, at der i praksis kun, hvis den dømtede bistand med fremskaffelse af arbejde og bolig samt gives anden støtte i den første tid efter løsladelsen, vil i væsentligt omfang modvirke den dømtes resocialisering. De anførte humane og resocialiseringsmæssige hensyn vil naturligvis gøre sig gældende med endnu større styrke, hvor der er tale om langvarige frihedsstraffe.

Behovet for et tæt internationalt samarbejde på det strafferetlige område skal også ses i sammenhæng med, at forbrudelser som følge af den voksende samfærdsel mellem staterne i dag oftere begås af personer, som ikke har bopæl i det land, hvor forbruddet begås. Dette forhold afspejles – set fra et dansk synspunkt – på den ene side i det forhold, at et ikke ubetydeligt antal strafafsonere i danske fængsler ikke har bopæl her i landet, og på den anden side i det ikke helt ubetydelige antal danske statsborgere, der sidder fængslet i udlandet.

2.2. Imellem de *nordiske lande* er der allerede ved en fælles nordisk lovgivning, for Danmarks vedkommende lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf, givet regler om fuldbyrdelse af bøder og frihedsstraffe pålagt i et andet nordisk land. Der henvises om denne lovgivning til Folketingstidende 1962/63, sp. 1122–25, 1284–95, 2596–98, 3554, 5392–94, Tillæg A, sp. 325–344, Tillæg B, sp. 353–356 og sp. 831–32.

Den nordiske ordning bygger på det princip, at der i det land, hvor afsoning skal ske, foretages en automatisk omsætning til en straf af samme stør-

relse som den, der er pålagt i det andet nordiske land. Denne ordning skal naturligvis ses i sammenhæng med det nære strafferetlige samarbejde, som der i mange år har været mellem de nordiske lande, bl.a. som følge af arbejdet i Nordisk Strafferetskomité, og som i et vist omfang har medført ensartede regler, f.eks. om varetægtsfradrag, prøvelsladelse m.v. Den nordiske ordning er indskrænket til alene at omfatte de egentlige straffe, det vil for Danmarks vedkommende sige bøde, hæfte og fængselsstraf. Med hensyn til strafferetlige særforanstaltninger, jfr. for Danmarks vedkommende straffelovens §§ 68-70, gælder der derimod fortsat så store forskelle mellem de nordiske landes sanktionssystemer, at en fælles nordisk fuldbyrdelsesordning ikke har kunnet gennemføres. Som nævnt nedenfor holdes afgørelser, der allerede er omfattet af den nordiske lovgivning, uden for den ordning som omfattes af den foreslåede lov, jfr. lovforslagets § 1, stk. 2, der opretholder den særlige nordiske ordning. Lovforslagets ordning vil derimod blive gældende også i forholdet mellem de nordiske lande med hensyn til særforanstaltninger m.v.

2.3. Ved lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme blev der fastsat bestemmelser, som muliggjorde en dansk ratifikation af den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, der indeholder regler om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme vedrørende en række forskellige strafferetlige sanktioner, herunder bødestrafte. Loven og konventionen åbner mulighed for – og i et vist omfang pligt til – at fuldbyrde dels straffe, der er pålagt personer, som er dømt i udlandet, og som fortsat opholder sig i domlandet, dels straffe, hvis fuldbyrdelse den pågældende har unddraget sig ved udrejse, eventuelt ved flugt.

Den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger har i praksis ikke kunnet indfri de forventninger, som man bl.a. fra dansk side havde til konventionen, da den blev åbnet for undertegnelse. Det skyldes navnlig, at konventionen foruden af Danmark kun er tiltrådt af Norge, Sverige, Cypern, Tyrkiet og Østrig. I forholdet mellem Sverige, Norge og Danmark har konventionen som tidligere nævnt kun yderst begrænset betydning, og i forhold til de andre lande, som har ratificeret konventionen, har der kun været ganske få sager.

Selv om konventionen og loven fra 1970 ikke har fået nogen større praktisk betydning, er der på den anden side ikke grundlag for at antage, at disse regler ikke i fremtiden vil kunne komme til at spille en større rolle, efterhånden som flere lan-

de tilslutter sig konventionen. Reglerne i loven af 1970 er derfor med enkelte redaktionelle ændringer medtaget i det foreliggende lovforslag (navnlig i kapitel 3 og 4).

3. Konventionen om overførelse af domfældte

3.1. I erkendelse af den ringe betydning, som konventionen om straffedommes internationale retsvirkninger har fået, besluttede de europæiske justitsministre på deres 11. konference den 21.-22. juni 1978 i København, at man skulle undersøge mulighederne for at udarbejde en simpel procedure for overførelse af strafafsonere mellem Europarådets medlemsstater eller mellem disse og ikke-medlemsstater. Dette arbejde under Europarådet, hvori Danmark har deltaget aktivt sammen med en række andre europarådsstater samt Canada og USA, er resulteret i konventionen om overførelse af dømte personer, som blev åbnet for undertegnelse den 21. marts 1983. Danmark har undertegnet konventionen på åbningsdagen og herved tilkendegivet, at Danmark vil ratificere konventionen.

Konventionen om overførelse af domfældte er indtil nu ratificeret af Frankrig, Spanien, Sverige, England, USA og Canada og foruden af Danmark undertegnet af Østrig, Belgien, Cypern, Vesttyskland, Grækenland, Italien, Liechtenstein, Luxembourg, Holland, Norge, Portugal og Schweiz.

Den ny konvention træder ikke i stedet for, men supplerer den europæiske konvention fra 1970 om straffedommes internationale retsvirkninger.

Hvor den ældre konvention opstiller en indgående regulering, fungerer den ny konvention i hovedsagen som en ramme for staternes aftale i de enkelte sager om overførelse af domfældte.

3.2. Den nye konvention adskiller sig navnlig fra 1970-konventionen på følgende punkter:

- a. Med henblik på at muliggøre en hurtig overførelse af udenlandske strafafsonere fastsætter den ny konvention en *simplere overførelsesprocedure*, som i praksis vil være mindre byrdefuld og mindre forpligtende end den, som er fastsat i den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger.
- b. Overførelse til strafafsoning er efter den nye konvention i alle tilfælde betinget af den dømte persons *samtykke*. Dette er samtidig baggrunden for, at man har kunnet opstille en enkel procedure.
- c. En anmodning om overførelse af strafafsoningen kan fremsættes ikke alene af den stat, som har afsagt straffedommen (*domlandet*), men

også af den stat, i hvilken den dømte er statsborger (*fuldbyrdeslandet*), som således vil få mulighed for at få overført sine egne statsborgerne til afsoning i egne anstalter og dermed lette resocialiseringen af disse.

- d. Konventionen begrænser sig til at fastsætte proceduren for overførelser. Den indeholder således *ikke nogen forpligtelse for de kontraherende stater til at give samtykke, når der er fremsat en anmodning om overførelse*. Af samme grund indeholder konventionen i modsætning til den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger ikke bestemmelser om, i hvilke tilfælde samtykke kan nægtes eller bestemmelser om, at den anmodede stat skal oplyse sine grunde til eventuelt at nægte samtykke til en overførelse.
- e. Konventionen skal kunne tiltrædes også af *stater udenfor Europarådet*, idet der dog, hvis der er tale om andre stater end dem, der har deltaget i udarbejdelsen af konventionen (USA og Canada), kræves en beslutning herom med særlig majoritet af Europarådets ministerkomité.

3.3. Konventionen om overførelse af domfældte består af 25 artikler.

Artikel 1 og 2 indeholder definitioner og grundlæggende principper.

I *artikel 3* fastsættes som betingelser for en overførelse efter konventionen, at den dømte er »statsborger« i fuldbyrdeslandet, at dommen er endelig, og at den dømte på tidspunktet for modtagelsen af anmodningen om overførelse mangler at afsones mindst 6 måneder af straffen (eller at straffen er tidsbestemt). I undtagelsestilfælde kan de kontraherende stater acceptere overførelse, selv om den resterende straf er mindre end 6 måneder. Endvidere kræves det, at den dømte eller eventuelt den pågældendes retlige stedfortræder (væрге) har givet samtykke til overførelsen, at den handling eller undladelse som den pågældende er straffet for, også er strafbar i fuldbyrdeslandet, og at både domslandet og fuldbyrdeslandet samtykker i overførelsen. Enhver af konventionsstaterne kan i øvrigt når som helst ved en erklæring til rådets generalsekretær definere, hvad den som fuldbyrdesstat forstår ved udtrykket »statsborgere« efter konventionen, jfr. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 1.

I *artikel 4* findes der nogle bestemmelser om, hvilke oplysninger konventionsstaterne er forpligtet til at give den dømte og hinanden i forbindelse med en anmodning om en overførelse. Det fastslås således bl.a., at en domfældt, i forhold til hvem

konventionen kan finde anvendelse, skal underrettes af domslandet om indholdet af konventionen (jfr. herved bestemmelsen i lovforslagets § 11, stk. 1).

Den dømte skal holdes orienteret om, hvilke skridt såvel domslandet som fuldbyrdeslandet måtte tage i forbindelse med overførelsen, og om enhver beslutning, som træffes af en af de to stater på baggrund af en anmodning om overførelse.

I *artikel 5 og 6* er der bestemmelser om, hvilke former for dokumentation parterne er pligtige at udveksle i forbindelse med en anmodning om overførelse. I *artikel 7* understreges det, at den dømte persons samtykke skal være frivilligt, og samtidigt fastsættes der bestemmelser om muligheden for at få bekræftet dette.

I *artikel 8 og 9* findes bestemmelser om retsvirkningerne af en overførelse, herunder om forpligtelsen for fuldbyrdeslandet til enten at omsætte straffen ved en ny dom eller administrativ afgørelse til en sanktion i overensstemmelse med fuldbyrdeslandets lovgivning eller til umiddelbart at fortsætte fuldbyrdeslandets straffen.

I *artikel 10 og 11* redegøres nærmere for reglerne for de alternative fuldbyrdesmetoder – fortsat fuldbyrdelse – (artikel 10) og omsætning af retsfølgen (artikel 11). Disse regler er indgående omtalt nedenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 2–3.

Artikel 12 og 13 fastsætter bestemmelser om, under hvilke betingelser domslandet og fuldbyrdeslandet kan træffe bestemmelser om bl.a. benådning og genoptagelse af straffesagen.

I *artikel 14 og 15* findes bestemmelser om fuldbyrdeslandets afslutning, og i *artikel 16* om de kontraherende staters pligt til at tillade transit af personer i forbindelse med overførelse efter denne konvention. Endelig indeholder *artikel 17–25* regler bl.a. om spørgsmålet om sprog og omkostninger ved overførelser samt de formelle bestemmelser om undertegnelse og ikrafttræden af konventionen.

4. Lovforslagets udformning.

Dette lovforslag skal som nævnt muliggøre en dansk ratifikation af konventionen om overførelse af dømte personer (lovens kapitler 2 og 4). Ved udformningen af lovforslaget har justitsministeriet som nævnt under punkt 2 fundet det hensigtsmæssigt at indarbejde lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme (lovens kapitler 3–4), således at der herefter – bortset fra den særlige nordiske ordning – findes én fælles lov om betingelserne for fuldbyrdelse af udenland-

F.t.l. om international fuldbyrdelse af straf m.v.

ske straffedomme efter henholdsvis den europæiske konvention om straffedømmes internationale retsvirkninger og den ny konvention om overførelse af dømte personer. Der tilsigtes ikke herved nogen ændringer – bortset fra redaktionelle – af lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Samtidig har man i en moderniseret form overført reglerne i den gældende lov, hvorefter regeringen kan indgå bilaterale aftaler med andre stater om overførelse af straffuldbyrdelse (lovforslagets § 9), og hvorefter der også kan træffes bestemmelse om international straffuldbyrdelse i enkeltsager, hvor der ikke foreligger nogen generel aftale med den pågældende fremmede stat (lovforslagets § 10).

Ved udarbejdelsen af loven om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme valgte man i sin tid i stedet for at omskrive konventionsteksten til en dansk lov at gøre en generel henvisning i lovtjeksten til konventionens regler, der samtidig blev medtaget som bilag til loven. Konventionsteksten fik på denne måde samme gyldighed som den egentlige lovtjekst.

Justitsministeriet har fundet det hensigtsmæssigt på tilsvarende måde at udforme det foreliggende lovforslag som en henvisning til de to konventioner, således at loven i øvrigt kun indeholder de bestemmelser, som konventionerne forudsætter fastsat i de enkelte lande, f.eks. om proceduren ved overførelser. En forudsætning for, at man har kunnet anvende denne enkle metode har været, at de to konventioner i alt væsentligt må siges at være udformet så klart, at de svarer til de krav, der må opstilles til en strafferetlig lovtjekst. De fordele, der kunne opnås ved en omskrivning af konventionens regler, ville derfor være begrænsede.

Om det nærmere indhold af de foreslåede nye lovbestemmelser henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

5. Justitsministeriet har indhentet udtalelser over lovforslaget fra præsidenterne for østre og vestre landsret, præsidenterne for Københavns byret og for retterne i Århus, Odense og Ålborg, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Foreningen af politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Dansk kriminalpolitiforening, Dansk politiforbund, Advokatrådet samt udenrigsministeriet.

6. Lovforslaget skønnes ikke at medføre væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til kapitel 1**Til § 1*

Det fremgår af bestemmelsen i § 1, stk. 1, at den foreslåede nye lovs regler gælder såvel når det drejer sig om fuldbyrdelse her i landet og udenlandske afgørelser om straf m.v., som når det drejer sig om fuldbyrdelse af tilsvarende danske afgørelser i udlandet.

Som det fremgår af stk. 2 skal lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf fortsat gælde i forhold til de andre nordiske lande. Der henvises herved til det, som er anført i de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.

Til kapitel 2

Dette kapitel indeholder sammen med sagsbehandlingsreglerne i kapitel 4 de bestemmelser, som er nødvendige for at muliggøre en dansk ratifikation af konventionen om overførelse af domfældte.

Til § 2

Stk. 1 fastsætter, at konventionen om overførelse af domfældte efter lovens vedtagelse vil kunne anvendes dels til fuldbyrdelse i udlandet af danske afgørelser om frihedsstraf, dels og i praksis formentlig navnlig til fuldbyrdelse i Danmark af udenlandske frihedsstraffe m.v.

I stk. 2 er det fastsat, at det er justitsministeren, der træffer afgørelse om samtykke efter konventionens artikel 3, stk. 1, litra f, om samtykke til overførelsen fra domslandet, henholdsvis fuldbyrdeslandet.

*Til § 3**Til stk. 1*

Efter konventionens artikel 3, stk. 4, er en af betingelserne for, at en person kan overføres efter konventionen, at den pågældende er »statsborger« i fuldbyrdeslandet. Efter artikel 3, stk. 4, kan enhver af de kontraherende stater når som helst ved en erklæring til Europarådets generalsekretær definere, hvad den for sit vedkommende i denne konvention forstår ved udtrykket »statsborger«.

Efter justitsministeriets opfattelse taler humanitære og resocialiseringsmæssige hensyn afgørende for, at ikke alene danske statsborgere, men også personer, som er fast bosiddende her i landet, bør kunne overføres til (fortsat) afsoning i Danmark.

På denne baggrund bestemmes det i lovforslagets § 3, stk. 1, at begrebet statsborger for Danmarks vedkommende bestemmes som personer, som har dansk indfødsret, eller som har fast bopæl her i riget (også omfattende Færøerne og Grønland).

I forbindelse med ratifikationen af konventionen vil Danmark i henhold til konventionens artikel 3, pkt. 4, afgive erklæring i overensstemmelse hermed.

Til stk. 2-3

Konventionen om overførelse af domfældte anviser – fordi man ikke kunne nå til enighed om en fælles ordning – to forskellige muligheder for at fuldbyrde en udenlandsk dom efter konventionen.

Den ene mulighed er omtalt i konventionens *artikel 10*. Efter denne regel kan de kompetente myndigheder i fuldbyrdeslandet vælge at *fortsætte fuldbyrdelsen* af retsfølgen øjeblikkeligt eller, hvis retsfølgen på grund af sin karakter eller varighed er uforenelig med fuldbyrdeslandets lovgivning, eller hvis denne stats lovgivning kræver det, gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse tilpasse sanktionen til den straf eller foranstaltning, som er foreskrevet af dens egen lovgivning for en lignende lovovertrædelse. Efter denne fremgangsmåde er det således den i udlandet pålagte sanktion som – eventuelt efter en tilpasning, altså en »oversættelse« til fuldbyrdeslandets regler – overtages til fuldbyrdelse, og der er i princippet ingen mulighed for at formilde den domfældtes stilling – bortset fra adgangen til at give benådning m.v.

Den anden mulighed for de kompetente myndigheder i fuldbyrdeslandet er omtalt i konventionens *artikel 11*. Efter denne regel skal fuldbyrdeslandet gennem en domstolsafgørelse eller administrativ afgørelse *omsætte straffen m.v.* til en straf m.v. der er pålagt af fuldbyrdeslandet efter dets lovgivning og strafudmålingspraksis for den pågældende overtrædelse. Efter denne fremgangsmåde erstattes den i udlandet pålagte straf m.v. altså med en ny straf m.v. pålagt i fuldbyrdesstaten, således at det er denne nye sanktion, der skal fuldbyrdes. Ifølge konventionens artikel 11, er den kompetente myndighed i fuldbyrdeslandet ved omsætning af retsfølgen bundet af bedømmelsen af sagens faktiske omstændigheder, og fuldbyrdesstaten må ikke omsætte en sanktion, som indebærer frihedsberøvelse, til en sanktion, som indebærer bøde. Endvidere skal myndigheden fratrække hele den periode, i hvilken den domfældte

har været frihedsberøvet. Den domfældtes strafferetlige situation må ikke blive forværret – men der er på den anden side i modsætning til, hvad der gælder ved fortsat fuldbyrdelse, intet til hinder for at formilde den domfældtes stilling, f.eks. ved at udmåle en kortere straf end i domslandet. Samtidig er den pågældende myndighed ikke bundet af den minimumsstraf, som efter fuldbyrdeslandets lovgivning kan være foreskrevet for den eller de begåede lovovertrædelser.

Ifølge konventionens artikel 3, stk. 3, kan en stat ved meddelelse til Europarådets generalsekretær erklære, at den vil udelukke en af de to nævnte fuldbyrdesmåder.

Det er justitsministeriets opfattelse, at reglerne om omsætning af straffen i konventionens artikel 11 i almindelighed vil være mest hensigtsmæssige, når det drejer sig om at fuldbyrde udenlandske straffedomme i Danmark. Disse regler giver jo mulighed for at tilpasse strafudmålingen til det strafniveau, som gælder i Danmark, og som ligger under strafudmålingsniveauet i visse andre lande, ikke mindst visse lande uden for Europa, som vil kunne tiltræde den nye konvention. En tilsvarende fremgangsmåde er da også foreskrevet i 1970-konventionen og i loven fra 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Efter justitsministeriets opfattelse vil det imidlertid på den anden side ikke være hensigtsmæssigt på forhånd helt at udelukke muligheden af at benytte reglerne om fortsat fuldbyrdelse. Man må nemlig være opmærksom på, at nogle stater vil gøre det til en forudsætning for overførelse af danskere til strafafsoning i Danmark, at reglerne om fortsat fuldbyrdelse bliver anvendt. Frankrig har således ved ratifikationen af konventionen i overensstemmelse med konventionens artikel 3, pkt. 3, erklæret, at man ikke ville samtykke i overførelse af strafafsonere fra Frankrig til en stat, som anvender reglerne om omsætning af straffen. Hvis Danmark således på forhånd afskærer sig fra muligheden for i sådanne tilfælde at anvende reglerne om fortsat fuldbyrdelse, ville man samtidig – i strid med reglernes humanitære formål – afskære sig fra at få danskere overført til afsoning i Danmark fra sådanne stater. I stedet bør uheldige virkninger af reglerne om fortsat straffuldbyrdelse søges imødegået gennem reglerne om benådning m.v.

I overensstemmelse med det anførte er det i lovforslagets § 3, *stk. 2*, bestemt, at fuldbyrdelse efter den nye konvention af en udenlandsk afgørelse sker efter reglerne om omsætning af straffen ifølge den udenlandske dom i konventionens artikel 11, og at afgørelsen træffes ved dom.

I § 3, stk. 3, er det endvidere fastsat, at justitsministeren, hvis det ellers ikke vil være muligt at få en domfældt overført hertil, kan bestemme, at fuldbyrdelse af en udenlandsk dom skal ske efter bestemmelserne i konventionens artikel 10 om *fortsat fuldbyrdelse*. Om anvendelsesområdet for denne bestemmelse henvises til det, som er anført ovenfor. Afgørelsen om tilpasning af straffen efter artikel 10, stk. 2, træffes ved dom.

Til kapitel 3

Dette kapitel indeholder – sammen med sagsbehandlingsreglerne i kapitel 4 – de bestemmelser, som gennemfører konventionen fra 1970 om straffedommes internationale retsvirkninger, der er optaget som bilag 2 til den foreslåede lov. Disse bestemmelser svarer med redaktionelle ændringer til de gældende bestemmelser i lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 1, i loven fra 1970.

Til § 5

Reglen i *stk. 1* svarer til § 4, stk. 1, i loven fra 1970. Det er fundet overflødigt at gentage reglen i den gældende lovs § 4, stk. 2, om politimesterens stedlige kompetence i forbindelse med bødeforelæg m.v. til gennemførelse af udenlandske bødeførelser m.v. Bestemmelserne i *stk. 2* og *stk. 3* svarer til lovens § 3, stk. 3, henholdsvis § 5.

Til kapitel 4

Dette kapitel indeholder fælles regler om behandlingen af sager om fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser i Danmark efter kapitel 2–3. Reglerne svarer i alt væsentligt til de gældende bestemmelser i loven fra 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme, som efter justitsministeriets opfattelse også er egnede i forbindelse med sager efter den nye konvention.

Til §§ 6–7

Bestemmelserne svarer til § 2, henholdsvis § 3, stk. 1–2 og 4, i loven fra 1970.

I § 7, *stk. 3*, har man fundet det hensigtsmæssigt at give mere udførlige regler om forsvarerbeskikkelse i sager om fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser om straf m.v. i Danmark. Det bør nemlig

efter justitsministeriets opfattelse være obligatorisk med forsvarerbeskikkelse i alle sager om fuldbyrdelse af straf m.v., som er idømt i udlandet, bortset fra sager om fuldbyrdelse af bøder og lignende. I overensstemmelse hermed er det i *1. pkt.* foreskrevet, at der altid skal beskikkes en forsvarer for den sigtede. Reglen i *2. pkt.* begrænser dog denne regel med hensyn til sager om fuldbyrdelse af bøder m.v., således at beskikkelse i sådanne sager kun sker, såfremt den pågældende begærer forsvarerbeskikkelse.

Til § 8

I § 8 er der medtaget en regel om varetægtsfængsling. Reglen supplerer bestemmelsen i retsplejelovens § 762, stk. 1, og retsplejelovens øvrige bestemmelser om betingelserne for og fremgangsmåden ved varetægtsfængsling finder således anvendelse også i sager, hvor varetægtsfængsling sker på grundlag af den foreslåede nye regel i § 8.

I langt de fleste tilfælde vil behovet for at varetægtsfængsle domfældte, som overføres til Danmark til (fortsat) strafafsoning, kunne tilgodeses gennem de almindelige regler i retsplejelovens § 762, stk. 1, der bl.a. giver adgang til varetægtsfængsling i tilfælde, hvor der er grund til at antage, at den pågældende vil unddrage sig forfølgningen eller fuldbyrdelsen.

Det er imidlertid en betingelse for varetægtsfængsling efter § 762, stk. 1, at den pågældende lovovertrædelse efter dansk ret kan medføre straf af fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Der kan, når det drejer sig om danskere, der i udlandet afsoner frihedsstraffe, tænkes tilfælde, hvor dette strafferammekriterium ikke vil være opfyldt, og hvor der derfor ikke er hjemmel til varetægtsfængsling, indtil sagen er afgjort af vedkommende danske domstol, eller indtil straffen kan fuldbyrdes. I sådanne tilfælde vil det kunne udelukke en ud fra humanitære hensyn ønskelig overførelse af den pågældende til forsat strafudståelse i Danmark, såfremt den pågældende skal sættes på fri fod umiddelbart ved ankomsten til Danmark. På denne baggrund har justitsministeriet fundet, at de humanitære hensyn alt i alt bedst varetages ved at medtage den foreslåede fængslingshjemmel i loven. Reglen vil naturligvis også kunne få betydning i visse transittilfælde, jfr. konventionen om overførelse af domfældte, artikel 16, og konventionen om straffedommes internationale retsvirkninger, artikel 13.

Til kapitel 5

Kapitlet indeholder almindelige bestemmelser.

Til §§ 9-10

Bestemmelserne svarer med enkelte ændringer, der primært tilsigter en klargøring og præcisering, til § 7 og § 8, stk. 2, i den gældende lov fra 1970.

§ 9 omhandler bilaterale aftaler med andre stater og giver forudsætningsvis regeringen bemyndigelse til at indgå sådanne aftaler. Aftaler skal være bygget over reglerne enten i den nye konvention om overførelse af domfældte eller i 1970-konventionen om straffedommes internationale retsvirkninger.

I forhold til den gældende regel i 1970-lovens § 7 er der medtaget den ændring, at overenskomsten med den fremmede stat kan indeholde fravigelser fra den pågældende konvention. Baggrunden herfor er, at der efter omstændighederne vil kunne blive behov for at indgå aftaler med lande, hvis retssystemer og andre forhold adskiller sig væsentligt fra de lande, som er tilsluttet f.eks. den nye konvention om overførelse af domfældte. Skal man tilgodese humanitære hensyn til at få danskere overført til afsoning i Danmark, vil det derfor kunne blive nødvendigt at acceptere visse fravigelser fra de eksisterende konventionstekster, og det vil i en given situation kunne virke meget uheldigt, såfremt man på forhånd var afskåret herfra. Uheldige virkninger af sådanne fravigelser må i givet fald imødegås gennem reglerne om benådning m.v.

Til § 10

Bestemmelsen vedrører aftaler om overførelse i enkeltsager og svarer til den gældende regel i § 8, stk. 2, i loven fra 1970. Om begrundelsen for muligheden for at fravige principperne i de gældende konventioner henvises til det, som er anført til lovforslagets § 9.

Til § 11

Stk. 1 indeholder en regel om, at justitsministeren skal fastsætte regler om vejledning af udenlandske domfældte om deres mulighed for at få fuldbyrdet straffen i hjemlandet.

Stk. 2 giver justitsministeren mulighed for at fastsætte gennemførelsesbestemmelser.

Til kapitel 6

Kapitlet indeholder ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Til § 12

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1986.

Til § 13

Bestemmelsen indeholder overgangsregler.

Til § 14

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om lovens gyldighed på Færøerne og i Grønland.

Bilag 3

Lov nr. 522. af 23. december 1970.

Lov om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme.

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Afgørelser, som er omfattet af den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger, jfr. bilaget til denne lov, kan fuldbyrdes efter reglerne i konventionens afsnit II, jfr. afsnit I, og bestemmelserne i denne lov.

Stk. 2. Med hensyn til afgørelser, der er omfattet af lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v., skal den hidtidige lov dog fortsat anvendes i forhold til disse lande.

§ 2. Sager, som skal afgøres af en domstol her i landet, indbringes af anklagemyndigheden for underretten på det sted, hvor den pågældende bor. Har han ikke bopæl her i landet, bestemmer justitsministeren, hvilken underret der skal behandle sagen.

§ 3. I det omfang konventionen ikke indeholder modstående regler, gælder retsplejelovens regler om straffesagers behandling for retten.

Stk. 2. En sigtet, der begærer det, har altid krav på at få en forsvarer beskikket.

Stk. 3. Afgørelse i henhold til konventionens art. 39, stk. 2, træffes ved kendelse.

Stk. 4. Behandlingen af sager, der ikke omfattes af konventionens artikler 25, stk. 1, eller 26, stk. 1, sker uden udfærdigelse af anklageskrift og uden medvirken af domsmænd.

§ 4. Retsplejelovens regler om udenretlig vedtagelse af bøde eller konfiskation finder tilsvarende anvendelse ved fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser om bøde eller konfiskation, jfr. konventionens art. 37.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 2 anvendes tilsvarende ved afgørelsen af, hvilken politimester der skal behandle sagen.

§ 5. Der kan ikke her i landet fastsættes forvandlingsstraf for en udenlandsk bøde, jfr. konventionens art. 48.

§ 6. Justitsministeren kan fastsætte yderligere bestemmelser om konventionens gennemførelse.

§ 7. Justitsministeren kan på grundlag af gensidighed bestemme, at loven også skal anvendes i forholdet mellem Danmark og en stat, der ikke har tiltrådt konventionen.

§ 8. Loven finder kun anvendelse på fuldbyrdelse af afgørelser, der er truffet efter, at konventionen er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende fremmede stat. Justitsministeren kan dog på grundlag af aftale med vedkommende stat bestemme, at loven også skal anvendes på tidligere afgørelser.

Stk. 2. I øvrigt kan justitsministeren, hvis ganske særlige forhold taler derfor, på grundlag af en aftale med en anden stat, der kan indeholde fravigelser fra konventionen, bestemme, at sanktioner, der er fastsat i den anden stat, men ikke er omfattet af konventionen, kan fuldbyrdes her i landet. Fuldbyrdelsen skal ske efter danske regler og må ikke medføre en skærpelse af domfældtes strafferetlige situation. I nødvendigt omfang kan justitsministeren i forbindelse med en sådan aftale indgå på, at der på tilsvarende betingelser kan ske fuldbyrdelse i

den anden stat af sanktioner, der er fastsat her i landet vedrørende personer, der er hjemmehørende i den anden stat.

§ 9. Loven træder i kraft den 1. januar 1971.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som landsdelenes særlige forhold tilsiger.

Givet i Jagthuset, Trend skov, den 23. december 1970.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

Knud Thestrup.